

175.7

ด.ว. ๑ ๑๖๖

๘.๓

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ไพศาล เกษแก้ว

๒ ๐๘๖๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มีนาคม ๒๕๔๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๓๕๘๖๕

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ 10 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณาให้นำแนะนำแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นายถาวร เจาะจิตร ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชุมพร ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่ได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาต่อ คณะครูและนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร วิทยาลัยประมง ที่ให้การช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการเรียนการสอนตลอดจนการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา คณาจารย์ ญาติมิตร ที่ให้การอบรมสั่งสอน ช่วยเหลือ สนับสนุน รวมทั้งนิสิตร่วมชั้นเรียนวิชาเอกพลศึกษาทุกท่าน และท้ายที่สุดขอขอบคุณ นางจินดา เกษแก้ว ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือสนับสนุนตลอดจนปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ไพศาล เกษแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
ความหมายของจริยธรรม	6
ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล	8
ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม	9
จริยธรรมกับการกีฬา	13
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
การวิจัยในต่างประเทศ	18
การวิจัยในประเทศไทย	20
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
วิธีจัดกระทำข้อมูล	27

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	38
บทย่อ	38
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	38
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	39
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	50
ประวัติย่อของผู้วิจัย	60

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก	13
2	แสดงเทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมลักษณะต่าง ๆ	17
3	แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกตามประสบการณ์ด้านกีฬา	28
4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทั้ง 6 ด้าน แยกตามประสบการณ์ด้านกีฬา โดยใช้ (t-test Independent)	29
5	แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกตามเพศชายและเพศหญิง	30
6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร แยกตามเพศ โดยใช้ (t-test Independent).....	31
7	แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกตามระดับการศึกษา.....	32
8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทั้ง 6 ด้าน แยกตามระดับการศึกษา โดยใช้ (t - test Independent)	33
9	แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกตามระดับการศึกษาและเพศ.....	34
10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร แยกตามระดับการศึกษาและเพศ โดยใช้ (t-test Independent) ...	36

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในสังคมปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์มีเครื่องทุ่นแรงมากมายเป็นผลให้การใช้ร่างกายในชีวิตประจำวันลดน้อยลง ประกอบกับมนุษย์ต้องมีการต่อสู้แข่งขันในเรื่องของการศึกษา การทำมาหากิน ทำให้การออกกำลังกายและการพักผ่อนหย่อนใจเปรียบเสมือนสิ่งฟุ่มเฟือยแทนที่จะเป็นสิ่งจำเป็น จึงมีคนจำนวนมากออกกำลังกายไม่พอ หรือขาดการออกกำลังกาย จนถึงขั้นเกิดโทษแก่ร่างกาย ซึ่งพบว่าโทษที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย มีสถิติผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเช่นโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคเบาหวาน สมองเสื่อม ฯลฯ

การกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นแก่ทุกคน เพราะกีฬาช่วยเสริมสร้างสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี ผู้เล่นกีฬา ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว ได้แสดงออกในที่ชุมชน ทำให้องอาจ ไม่กระด้าง เก้อเขิน ได้แข่งขันและร่วมมือกับผู้อื่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ หนักแน่น มีความสามัคคี คุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเล่นกีฬานี้จะติดตัวต่อไป แม้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า จะเป็นประโยชน์ในการครองชีพและประกอบกิจการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. 2526 : 32) และนอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2520 : 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นกีฬา “ การเล่นกีฬาและการฝึกซ้อมนั้น ผู้เล่น ผู้ฝึกซ้อมหรือผู้แข่งขันจะได้รับประโยชน์จากการเล่นกีฬาอย่างมากมาย ในการที่จะช่วยให้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม กล่าวคือ จะทำให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความรัก ความสามัคคีกลมเกลียว รักในความยุติธรรม มีความเป็นระเบียบวินัย มีความเคารพต่อกฎข้อบังคับ มีความเชื่อฟังและเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่มีความสามารถที่จะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความอดกลั้นและรู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง นอกจากนี้การเล่นกีฬายังเป็นการฝึกทักษะ ซึ่งอวัยวะทุกส่วนในร่างกายได้เจริญเติบโต พัฒนาร่างกายจิตใจให้สมบูรณ์แข็งแรง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี ไม่เป็นภาระกับสังคมและประเทศชาติ

กีฬายังเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่จัดระเบียบทางสังคมได้ เพราะกีฬามีองค์ประกอบในทางคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จะเห็นได้ว่ากีฬาสามารถช่วยพัฒนาจริยธรรมและสามารถช่วย

ปลูกฝังจริยธรรมที่ดีได้ ทั้งนี้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่ผู้เล่นจะฝึกหัดจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้ในสภาพการที่เป็นจริง จึงจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคม เพราะจริยธรรมจะช่วยในการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ แนวทางที่จะพัฒนาทางจริยธรรมนั้นจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย โดยต้องประสานสัมพันธ์กันอย่างดีทั้งระบบ รวมทั้งกลไกอื่น ๆ ในชุมชน สังคม และประเทศจะต้องเอื้ออำนวยที่จะพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล และการใช้กีฬาเป็นสื่อ

กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานราชการ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งพัฒนาศึกษาด้านการอาชีพควบคู่ไปกับการพัฒนาการด้านสุขภาพ อนามัย คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งนักศึกษาในสถานศึกษาอยู่ในวัยรุ่น อายุประมาณ 14 - 20 ปี เปิดเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวมทั้งหลักสูตรระยะสั้นในบางวิทยาลัย ปัจจุบันทุกจังหวัดจะมีนักศึกษากลุ่มนี้อยู่เป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อจบหลักสูตรจะมีทางเลือกที่จะเรียนต่อหรือจะเลือกทำงาน สภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาจะกระจายอยู่ตามชนบทบ้างในเมืองบ้าง การได้รับในสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณี การดูแลเอาใจใส่ อบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัวแตกต่างกัน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ประกอบคุณงามความดี สร้างชื่อเสียงให้กับครอบครัว สถาบันการศึกษาและประเทศชาติ ในขณะเดียวกันนักศึกษาบางคนขาดความรับผิดชอบ สร้างปัญหาให้กับส่วนรวม ในด้านพฤติกรรมทางจริยธรรม เช่น การขาดความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความเมตตากรุณา ความวิริยะอุตสาหะและความมีระเบียบวินัย ฯลฯ และความบกพร่องอื่น ๆ เช่น การก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ดิดสิ่งเสพติด เป็นต้น ประการหนึ่งที่จะผ่อนคลายปัญหาดังกล่าวและเพื่อเป็นการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยให้สมบูรณ์ แข็งแรง อดทน คือ การได้เล่นกีฬา

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ขอบบพร่องด้านคุณธรรมจริยธรรมให้ดียิ่งขึ้น เพื่อที่นักศึกษาจะได้เป็นผู้ที่มีทั้งความสามารถในด้านวิชาชีพ และเป็นเยาวชน พลเมืองดีที่ทรงคุณค่าของประเทศชาติในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา และไม่เล่นกีฬา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร

2. ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านจริยธรรมของนักศึกษา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาเขต 1 วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาเขต 2 วิทยาลัยประมงชุมพร และ วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร โดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา จำนวน 440 คน เพศชาย 220 คน เพศหญิง 220 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 ระดับการศึกษา

2.1.1.1 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1.1.2 ประกาศนียบัตรชั้นสูง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติในสิ่งที่ตั้งงามที่สังคมยอมรับและเกิดความพึงพอใจว่าการประพฤติปฏิบัตินั้นถูกต้อง ดีงามและเหมาะสม เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอดทน และความยุติธรรม ดังรายละเอียดดังนี้

1.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความพากเพียร และละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ ทฏฐะระเบียบ ข้อบังคับ กติกา

1.3 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และถือความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

1.4 ความสามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันร่วมมือกันกระทำกิจการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

1.5 ความอดทน หมายถึง ความพยายามในการฝึก มีความกระตือรือร้น มานะอดทน

1.6 ความยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติด้วยความเที่ยงตรง สอดคล้องกับความจริง และเหตุผล ไม่มีความลำเอียง

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น เหตุผลนี้จะแสดงถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งยึดหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ตามทฤษฎีของโคลเบอร์ก คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหนีการถูกลงโทษ หมายถึง ขั้นที่บุคคลมุ่งที่จะไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับ และยอมทำตามคำสั่งที่ผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ขั้นยึดหลักแสวงหารางวัล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมในสิ่งที่น่าสนใจมาสู่ตนเท่านั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นยึดหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง ขั้นที่บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือผู้มีความใกล้ชิดกับตน

ขั้นที่ 4 ขั้นยึดหลักการทำหน้าที่ทางสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งที่ทางสังคมของตน จึงถือว่าตนมีหน้าที่ที่ทำตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของตนกำหนด

ขั้นที่ 5 ขั้นยึดหลักการทำตามสัญญา หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดหลักการอุดมคติสากล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะแสดงทั้งการมีความรู้สากลนอกเหนือกฎเกณฑ์ในสังคมของตน เลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะคำนึงถึงเหตุผลของการรับผิดชอบ

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4. สังกัดกรมอาชีวศึกษา หมายถึง สถานศึกษาภายในกรมอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยประมง วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีพ

5. การเล่นกีฬา หมายถึง การเล่นกีฬาหรือการฝึกซ้อมกีฬาอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำของนักศึกษา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง จนถึงทุกวัน ของนักศึกษาที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในคาบเรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเหตุผลจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 1.1 ความหมายของจริยธรรม
 - 1.2 ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล
 - 1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม
 - 1.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์
 - 1.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก
 - 1.6 จริยธรรมกับการกีฬา
 - 1.7 ประเภทเครื่องมือวัดจริยธรรม
2. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 การวิจัยในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมมีความหมายกว้างขวางยากแก่การให้คำจำกัดความอย่างกระชับรัด อย่างไรก็ตาม จริยธรรมก็มีลักษณะเป็นสากลอยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นหลักที่ควรประพฤติในการอยู่ร่วมกันเพื่อการอยู่อย่างไม่เป็นทุกข์ (น้อย พงษ์สิทธิ. 2520 : 92) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ต่างๆ ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2512 : 98) กล่าวว่า จริยธรรมคือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิดในสิ่งที่ดีงามและเหมาะสม

สาโรช บัวศรี (2522 : 18) กล่าวว่า จริยธรรมคือ แนวทางในการประพฤติ เพื่ออยู่กันอย่างร่มเย็นในสังคม

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 44) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเองต่อผู้อื่นและสังคม ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคม และสมาชิกของสังคม การที่จะปฏิบัติให้เป็นไปเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จึงต้องประกอบกันทั้งความรู้สึกละเอียดภายในจิตใจ และการปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับความรู้สึกละเอียดทางจิต

อำนาจ ทะพิงค์แก และชยันต์ วรธนะภูติ (2522 : 191 - 192) ให้ความหมายและลักษณะของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมเป็นกลไกอันหนึ่งของสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม จริยธรรมในฐานะเป็นกลไกของสังคม จึงทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติ เป็นสิ่งกำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติ จริยธรรมในความหมายนี้จึงคล้ายคลึงกับค่านิยมหรือระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย แต่แตกต่างกับค่านิยมในส่วนที่ว่าจริยธรรมนั้นเป็นเรื่องของสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดีและความถูกต้องในสังคม มีจุดมุ่งหมายปลายทางอยู่ที่คุณงามความดีและสังคมในสวนรวม ส่วนค่านิยมนั้นเป็นเพียงสิ่งที่คนนิยมปฏิบัติ หาได้มีเงื่อนไขว่าจะต้องเกิดความดีให้แก่สังคมด้วยไม่ จริยธรรมนี้ยังแตกต่างไปจากข้อบังคับหรือกฎในแง่ที่ว่าระเบียบข้อบังคับและกฎหมายมีข้อห้ามและมีบทลงโทษทางพฤติกรรมสำหรับผู้ฝ่าฝืน แต่จริยธรรมไม่มีข้อห้ามหรือบทลงโทษ ถ้าจะมีก็เป็นบทลงโทษ "ทางใจ" สำหรับผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 2) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขต รวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้านลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภทคือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือ พฤติกรรมที่สังคมชมชอบให้การสนับสนุนและลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูง คือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976 : 6) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียม โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไปแต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งเป็นอุดมคติ ดังนั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาค

จากคำจำกัดความที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกและเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความพึงพอใจว่าการกระทำนั้นถูกต้องดีงามเหมาะสม

ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 34 55) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์มีความรู้ว่าการกระทำต่าง ๆ นั้นชนิดใดสังคมยอมรับ การกระทำชนิดใดควรดเว้น พฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา อายุ การพัฒนาทางสติปัญญา ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนานี้เด็กจะมีการเรียนรู้มาตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะช่วงอายุ 2 - 10 ปี จะมีการปลูกฝังมาก

2. ทักษะคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึ่ว่าตนชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทักษะคติเชิงจริยธรรมส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติ อาจจะมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทักษะคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคติจะรวมถึงความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นเข้าด้วยกัน ฉะนั้นทัศนคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่จะใช้หรือทำนายหรือคาดการณ์พฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ถูกต้องแม่นยำกว่าการใช้ความรู้เพียงอย่างเดียว และทัศนคติเชิงจริยธรรมของมนุษย์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์รู้ที่จะเลือกกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีเหตุการณ์บังคับ เหตุผลนี้จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับต่างกัน อาจมีเบื้องหลังการกระทำที่แตกต่างกัน หรือการกระทำที่เหมือนกัน เพียงเจตน์ และโคลเบอร์กได้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทางสติปัญญา และอารมณ์ โคลเบอร์ก และนักวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับหรือไม่แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ การแสดงพฤติกรรมออกมาทุกครั้งจะยึดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคม พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือ

ผู้ตกทุกข์ได้ยาก นอกจากนี้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกประเภทหนึ่ง คือ พฤติกรรมในสถานการณ์ที่เข้ายวนใจหรือยั่วยุให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยม เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์เข้ายวนใจหรือยั่วยุ เช่น การลักขโมย การโกงสิ่งของ การกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งเราอาจจะรวมเรียกว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ บุคคลที่มีจริยธรรมสูงควรดเว้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะส่งผลต่อความผาสุกและความสงบสุขของสังคมโดยตรง

ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับต้นกำเนิดและพัฒนาการทางจริยธรรมบุคคลนั้น ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทึก ได้กล่าวแยกไว้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการทางจริยธรรม นักสังคมวิทยา เชื่อว่าสังคมมีส่วนในการทำให้มนุษย์มีลักษณะต่าง ๆ กัน ตามแต่ว่ามนุษย์นั้นจะอยู่ในกลุ่มใดในสังคม และนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ก็เล็งเห็นความสำคัญของสังคมในการก่อตั้งลักษณะทางจริยธรรมให้แก่สมาชิกในสังคมนั้นโดยที่ทฤษฎีนี้ระบุว่าเด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าอะไรดีอะไรชั่วจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมด้วยกระบวนการเทียบเคียง (Identification) เด็กจะใช้วิธีการเลียนแบบจากผู้ที่มีอำนาจและผู้ที่ตนรักจนในที่สุดเด็กจะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตนโดยอัตโนมัติ นักทฤษฎีส่วนมากยอมรับว่าจริยธรรมจะถูกปลูกฝังตั้งแต่บุคคลยังอยู่ในวัยทารก และวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเตรียมตัว เพื่อเข้าเป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ ในช่วงแรกของชีวิตนี้เด็กจะได้รับการปลูกฝังทางจริยธรรมมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ของชีวิต กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมให้เด็กมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของเด็กเอง รองลงมา คือ โรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันก็ยังมีสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

2. ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม นักทฤษฎีที่เชื่อว่าการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ เป็นรากฐานของการพัฒนาทางจริยธรรมคือ เพียเจท์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg) นักทฤษฎีสองท่านเชื่อว่าจริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความเจริญของความสามารถทางการรู้ (Cognitive Ability) สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก ในบุคคลปกติที่สติปัญญาไม่เจริญถึงขีดสุด จะมีจริยธรรมในขั้นสูงสุดไม่ได้เช่นกัน โคลเบอร์ก ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับลักษณะอื่น ๆ ของมนุษย์ ในการศึกษาผลงานของนักวิจัยต่าง ๆ ที่สำคัญคือ

ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับระดับสติปัญญาทั่วไป และความสัมพันธ์ของจริยธรรมกับความสามารถที่จะรอผลได้ที่ดีกว่าในอนาคต นอกจากนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงยังเป็นผู้ที่มีสมาธิดี มีความสามารถควบคุมอารมณ์ของตน และมีความภาคภูมิใจในตนเองและสภาพแวดล้อมสูงกว่าผู้ที่มี จริยธรรมต่ำ โคลเบอร์กจึงสรุปว่า ความเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงเกิดจากความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม คือ ทฤษฎีที่อธิบายวิธีการและขบวนการที่บุคคลที่รับอิทธิพลจากสังคมที่ทำให้เกิดการยอมรับลักษณะทางกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีประเภทนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมในการอธิบายต้นกำเนิด และการเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นการเรียนรู้โดยบังเอิญ และการเลียนแบบเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิมได้โดยง่าย โดยทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้คือ การหวังความพอใจและการหลบหลีกความทุกข์ การเลียนแบบลักษณะและการกระทำของบุคคลอื่น เป็นปฏิกิริยาของการยอมรับลักษณะทั้งที่ดีและไม่ดี จากบุคคลได้อย่างง่ายดายและเกิดได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ทั่วไป ตั้งแต่เด็กเลียนแบบบิดา มารดา ผู้เลี้ยงดู เพื่อน วัยรุ่น เลียนแบบดารา เด็กเลียนแบบพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูที่ตนเองรักใคร่จะทำให้เด็กเกิดความพอใจเหมือนว่าตนได้อยู่ใกล้ชิด ผู้เลี้ยงดูในขณะนั้น เด็กและวัยรุ่นเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกันเพื่อขจัดความขัดแย้งในใจที่ตนเองมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่ม การเลียนแบบคนแปลกหน้าเกิดขึ้นน้อยมาก แต่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าสังเกตเห็นว่าตัวแบบมีพฤติกรรมใดก็ตามแล้วได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจ ผู้สังเกตเห็นก็อยากได้รับความพอใจนั้นด้วย ก็จะยอมเลียนแบบตัวแบบนั้นบ้าง

ทฤษฎีแหล่งกำเนิดของจริยธรรมทั้งสามดังกล่าว มีลักษณะที่ไม่ขัดแย้งกันมากนัก แต่เป็นทฤษฎีที่ช่วยกันสร้างภาพทฤษฎีวิเคราะห์จริยธรรมให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น กล่าวถึง บทบาทของสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลที่มีต่อการปรุงแต่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริม จริยธรรมให้ความสำคัญกับพันธุกรรมในการมีส่วนส่งเสริมหรือขัดขวางพัฒนาการทาง จริยธรรมของบุคคล แต่ทฤษฎีทั้งสองก็ยังเน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมของบุคคลเช่นกัน สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ช่วยอธิบายขบวนการยอมรับกฎเกณฑ์ทางสังคม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะบุคคล

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์

เพียเจต์ (Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสส์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ เป็นผู้ริเริ่มทางความคิด พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้นๆ เพียเจต์ได้แบ่งขั้นของการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้น คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม พัฒนาการขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในขั้นนี้ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด แต่มีความอยาก ความต้องการทางกาย ซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัดโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูด ก็จะเริ่มรับรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น ๆ

2. ขั้นยึดกำลัง พัฒนาการขั้นนี้อยู่ช่วงอายุ 2 - 8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือ ประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

3. ขั้นยึดหลักแห่งตน จะอยู่ช่วงอายุ 8 - 10 ปี เพียเจต์เชื่อว่า เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจนอกจะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึงการแลกเปลี่ยนกัน และความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วงอายุ 8 - 10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจมีเด็กบางคนที่พัฒนาช้ากว่านี้หรือในบางกรณีพัฒนาการคงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก. 2520 : 40 - 41) x

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์ และพบความจริงว่า มนุษย์มีพัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอน ทฤษฎีของโคลเบอร์กก็เป็นทฤษฎีที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพัฒนาการทางจริยธรรมได้ลึกซึ้งที่สุดในปัจจุบัน โคลเบอร์กได้แบ่งจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level) ระดับนี้เด็กจะสนองตอบตามเกณฑ์ภายนอก ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจ เด็กจะดูผลที่ได้รับเป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรม ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และตนเองได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองทำดี ซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดเลวสิ่งใดดี ส่วนมากเด็กมีอายุ 4 - 10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ

ขั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือให้ได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน แต่ได้ระดับนี้จะตีความเกี่ยวข้องทางร่างกายเท่านั้น มิใช่ค่านิยม ความกตัญญู หรือความยุติธรรม

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้คนเราจะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่ม และประเทศชาติว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความถูกต้อง และจะพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่วบุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคลอายุ 11- 16 ปี แบ่งเป็นขั้นต่อเนื่อง 2 ขั้น กับระดับก่อนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 3 เกณฑ์ได้ดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้ผู้อื่นพอใจ การช่วยเหลือผู้อื่น และทำให้ผู้อื่นพอใจ ซึ่งก็จะตรงกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ หรือยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น

ขั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การใช้ระเบียบ การกระทำตามระเบียบของสังคม พฤติกรรมที่ถูกต้องจะประกอบด้วยการปฏิบัติตามหน้าที่ การแสดงความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ ทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประณามจากสังคม ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมาย

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผล กระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง แยกตัวออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผล โดยไม่คล้อยตามถ้าผู้อื่นไม่มีเหตุผลพอ ระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดจะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป แบ่งระดับนี้ได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องกับขั้นก่อน ๆ เช่นกัน คือ

ขั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามคำมั่นสัญญา และการกระทำที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก ควบคุมตนเองได้ คำนึงถึงคุณค่าทางความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับส่วนบุคคลและส่วนรวม เช่น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย จะหาข้อยุติธรรมโดยคำนึงถึงผลทางคุณค่า และความคิดเห็นทางสติปัญญา ที่จะออกมาเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ของสังคม

ขั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการติเตียนตนเอง เป็นขั้นการตัดสินใจตามเหตุผลของการรับผิดชอบ สร้างคุณธรรมประจำใจที่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคม จริยธรรมเป็น

นามธรรมไม่ใช่กฎเกณฑ์ทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน ควรนับถือซึ่งกันและกัน
(ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 29 - 30)

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้น 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2 - 7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2 - 10 ปี)
ขั้น 2 หลักการแสวงหารางวัล (7 - 10 ปี)	
ขั้น 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10 - 13 ปี)	
ขั้น 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13 - 16 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10 - 16 ปี)
ขั้น 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปีขึ้นไป)	
ขั้น 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)

จริยธรรมกับการกีฬา

จริยธรรมกับการกีฬาของกิลลิแกน (Gilligan's Moral Levels) ได้จัดระดับจริยธรรมในการกีฬาไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 การนึกถึงแต่ตนเอง (Self - Orientation)

ในระดับแรกของจริยธรรมคือ การนึกถึงตนเอง ยึดความต้องการของตนเองเป็นเกณฑ์ เป็นลักษณะของการเอาตัวรอดและปกป้องตนเอง

จากความเห็นแก่ตัวเป็นความรับผิดชอบจากระดับที่ 1 ไปสู่ระดับที่ 2 เป็นการเชื่อมต่อระหว่างความเห็นแก่ตัวและความรับผิดชอบ เป็นการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ตนเอง และผลกระทบทที่อาจจะเกิดต่อบุคคลอื่น เป็นการผสมผสานความเข้าใจถึงความต้องการของตนเองกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการนึกถึงผู้อื่น

ระดับที่ 2 ความดีคือ การเสียสละ (Goodness as Self - Sacrifice) ในระดับแรกเป็นเรื่องที่แยกตัวเองออกจากสังคม การนึกถึงเฉพาะตนเอง ในระดับที่ 2 จะเป็นการนึกถึงการจัดปรับมาตรฐานความต้องการของตนเองให้เข้าสังคมหรือสิ่งที่สังคมคาดหวัง เช่น ความรู้สึกของผู้หญิงที่จะมีความรัก ความเอาใจใส่ต่อสังคมหรือต่อคนอื่น จริยธรรมระดับที่ 2 นี้ เป็นการนึกถึงผู้อื่น และรับรู้ถึงการคาดหวังที่สังคมมีต่อบทบาทหน้าที่ของตัวบุคคลนั้น ๆ เช่น ในกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาที่บาดเจ็บยอมเสี่ยงที่จะทนเล่นต่อไป เพราะว่ามีผลต่อการแพ้ชนะของทีม และไม่ต้องการให้ผู้ฝึกสอนเสียใจ

การเชื่อมต่อความดีสู่ความเป็นจริง (Transition From Goodness to Truth)

การเชื่อมต่อดระดับที่ 2 คือ การเปลี่ยนจากการนึกถึงแต่ตนเองเป็นการนึกถึงผู้อื่น เพราะถือว่า หากนึกถึงเฉพาะตนเองจะเป็นการเห็นแก่ตัว ต่อมาก็จะเกิดความรู้สึกควรนึกถึงตนเองด้วย ดังนั้นจริยธรรมก็จะเปลี่ยนจากการนึกถึงเฉพาะตนเองหรือเฉพาะคนอื่น มาเป็นการผสมผสานความต้องการของตนเองและความคาดหวังจากผู้อื่น จากความดี เป็นความจริง การตัดสินใจ คนดีมีจริยธรรมด้วยตนเองมากกว่าใช้ผู้อื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานอื่นมาตัดสิน

ระดับที่ 3 จริยธรรมคือ ความไม่รุนแรง (The Morality of Non - Violence)

การใช้จริยธรรมเป็นการตัดสินใจพฤติกรรมทางการกีฬา คือ การใช้ความรุนแรงในการแข่งขัน (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2526 : 12)

กีฬากับการพัฒนาจริยธรรม (Sport and Moral Growth)

เป็นเรื่องที่พูดกันมากและพูดกันมานานแล้วว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ควรจะมีการเสริมสร้างและสอดแทรกความเป็นนักกีฬาและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการใช้กีฬาสร้างคนให้เป็นคน (Sports Build Character) ของบุคคลนั้น และลักษณะจริยธรรมนี้ด้านเดียวที่กล่าวว่า การพัฒนาจริยธรรมนั้นพัฒนาการทางด้านนี้ โดยตรงอาจจะไม่ได้ผล จะต้องพัฒนาจิตลักษณะอื่นอะไรอีกบ้างที่ไม่เกี่ยวกับจริยธรรม เพื่อมุ่งพัฒนาจริยธรรมให้ได้ผลในที่สุด

เหตุผลเชิงจริยธรรมมีลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งคือ สามารถอธิบายปรากฏการณ์ทางศาสนาได้ด้วยการค้นคว้าวิจัย และใช้ภาษาทางวิทยาศาสตร์จิตวิทยา เช่น ทางด้านความหมายของเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งหมายถึงการลดความเห็นแก่ตัวให้เหลือน้อยที่สุด ทางด้านการพัฒนา

บุคคล การเทศนาสั่งสอนให้บุคคลเลื่อมใสยอมรับศาสนาว่าอาจทำได้ผลในผู้รับบางคนเท่านั้น แต่บางคนเป็นบัวได้ น้ำ หรือบัวจมโคลน จิตวิทยาจริยธรรมทางด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมก็สามารถอธิบายได้ว่าทำไมเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลขาดลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิตใจหนึ่ง หรือหลายด้าน ใน 3 ด้านที่กล่าวนี้ จึงไม่พร้อมที่จะรับการพัฒนจริยธรรมโดยตรง

ประเภทของเครื่องมือวัดจริยธรรม

ลักษณะทางจริยธรรมแต่ละลักษณะมีธรรมชาติและคุณสมบัติที่ค่อนข้างแตกต่างกัน จึงเป็นไปได้ยากที่จะใช้เครื่องมือหรือเทคนิคเดียวกันในการวัดผลหลาย ๆ ลักษณะ ก่อนจะเลือกหรือสร้างเครื่องมือเพื่อวัดคุณลักษณะใดจึงควรได้ใช้ความพินิจพิจารณาอย่างรอบคอบเสียก่อน อย่างไรก็ตามในกรณีทั่ว ๆ ไปอาจเลือกใช้เครื่องมือวัดจริยธรรมให้เหมาะสมกับลักษณะที่ต้องการวัดได้ดังนี้ (โกศล มีคุณ. 2533 : 94 - 98)

1. ลักษณะด้านความรู้ความคิด เป็นการเน้นวัดความสามารถทางสมองหรือกระบวนการแก้ปัญหาของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ขั้น เรียงลำดับจากขั้นต่ำสุดไปขั้นสูงสุดได้คือ

- 1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge)
- 1.2 ความเข้าใจ (Comprehension)
- 1.3 การนำไปใช้ (Application)
- 1.4 การวิเคราะห์ (Analysis)
- 1.5 การวิเคราะห์ (Analysis) *รวมการสังเคราะห์ (Synthesis)*
- 1.6 การประเมินค่า (Evaluation)

หลักของการวัดความสามารถทางสมองคือ นำสิ่งเร้าที่เป็นปัญหา สถานการณ์หรือคำถาม ไปกระตุ้นให้บุคคลได้ใช้สมองในการระลึก การคิดเพื่อการตอบสนองงานเหล่านั้น เครื่องมือที่นิยมใช้เพื่อวัดคุณลักษณะประเภทนี้คือ ข้อสอบหรือแบบทดสอบ นอกจากนั้นที่พอใช้ได้ก็คือ การซัก - ถาม (สัมภาษณ์) หรือการให้ทำงานแก้ปัญหา

2. ลักษณะทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะนี้ก็ยังถือว่าเป็นความสามารถทางด้านสมอง จึงควรวัดได้ด้วยข้อสอบ การสัมภาษณ์หรือให้ทำงานแก้ปัญหา แต่เนื่องจากเหตุผลเชิงจริยธรรมมีโครงสร้างทางทฤษฎีที่แยกออกไปต่างหาก ดังนั้นวิธีการถามและการตอบ จึงอาจแตกต่างไปจากข้อสอบที่ใช้วัดลักษณะด้านความรู้ความคิดที่กล่าวมาในข้อ 1 นอกจากนั้น ลักษณะคำตอบของคำถามแบบนี้ไม่มีลักษณะถูก - ผิด เหมือนข้อสอบวัดความรู้ ความคิด

คำตอบทุกคำตอบจะได้รับการยอมรับ และถูกตีค่าออกมาเป็นระดับหรือคะแนน ซึ่งแสดงถึงระดับขั้นทาง จริยธรรมของผู้ตอบตามหลักทฤษฎีของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การวัดคุณลักษณะนี้ใช้ข้อสอบเป็นสถานการณ์ ซึ่งสามารถทำให้ผู้สอบวัดสามารถพิจารณาตัดสินได้จากคำตอบหรือเหตุผลของผู้ถูกวัดว่ามีลักษณะทางจริยธรรมด้านนี้เป็นอย่างไร

3. ลักษณะทางด้านความรู้สึก อันหมายรวมถึงความสนใจ เจตคติ ค่านิยม การวัดทางด้านความรู้สึก ไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ เพราะแบบทดสอบจะให้คำตอบที่ว่าถูกหรือผิด และผู้ถูกทดสอบพยายามจะทำให้ถูก ในสถานการณ์การสอบนั้นก็ต้องพยายามตั้งใจให้ผู้ถูกทดสอบได้ใช้ความสามารถของเขาอย่างเต็มที่ แต่ในการวัดด้านความรู้สึกนั้นไม่มีคำตอบประเภทถูกหรือผิด สิ่งที่ถูกทดสอบต้องการทราบก็คือ ความรู้สึกหรือสภาพจิตใจอันแท้จริงของผู้ตอบขณะนั้น ปัญหาของการวัดทางด้านนี้ก็คือ เป็นการยากที่จะทราบว่า สิ่งที่เขาตอบนั้นเป็นความเชื่อ ความคิดเห็น เจตคติ หรือความรู้สึกอันแท้จริงหรือไม่ ดังนั้นประเด็นสำคัญก็คือ ผู้สอบวัดจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะทำให้ผู้ตอบเปิดเผยความรู้สึกอันแท้จริงของเขา อย่างตรงไปตรงมา

เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดลักษณะทางด้านความรู้สึกนี้อาจแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ผู้วัดเป็นผู้ประเมิน เช่น จากการสังเกตพฤติกรรม และประเภทที่ผู้ถูกวัดรายงานความรู้สึกของตนเอง ซึ่งได้แก่การให้ตอบแบบสำรวจ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการทำ (ตอบ) สเกล วัดเจตคติ เป็นต้น

4. ลักษณะทางด้านพฤติกรรม การวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นการวัดสิ่งที่บุคคลแสดงออกภายนอก ซึ่งผู้สอบวัดอาจสังเกตเห็นได้ เช่น ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ ความสนใจ ความมีวินัย ความซื่อสัตย์

วิธีการสังเกตน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม แต่ข้อจำกัดของวิธีการดังกล่าว อยู่ตรงที่ผู้สังเกตมักไม่ค่อยมีโอกาสดูได้เห็นพฤติกรรมที่แท้จริงตามธรรมชาติของผู้ถูกสังเกตเพราะบุคคลมักจะระมัดระวังพฤติกรรมของตนเอง เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น อีกประการหนึ่งก็คือ พฤติกรรมทางจริยธรรมนั้น จะแสดงออกก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาทางจริยธรรมเกิดขึ้นเท่านั้น และเหตุการณ์ดังกล่าวมิใช่จะเกิดขึ้นตลอดเวลาหรือตามที่ต้องการให้เกิด จึงเป็นการยากที่ผู้สังเกตจะเฝ้ารออยู่ ที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ พฤติกรรมที่แสดงออกเพียงครั้งสองครั้งไม่อาจนำมาสรุปได้ว่าเป็นพฤติกรรมประจำตัวบุคคล เพราะมันอาจเป็นพฤติกรรมที่เป็นลักษณะอันแท้จริงของเขาหรือไม่ก็ได้

ด้วยข้อจำกัดของวิธีการสังเกตดังกล่าว การวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมจึงอาจใช้เทคนิคอื่น ๆ ด้วยเช่น

1. เทคนิคการให้รายงานพฤติกรรมของตนเองโดยให้มีการบันทึกหรือตรวจสอบพฤติกรรมของตนเองเป็นประจำ เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์
 2. การตรวจสอบพฤติกรรมโดยการสังเกตอย่างสม่ำเสมอ และมีแบบบันทึก
 3. การตรวจสอบผลงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการทำงาน
 4. การวัดพฤติกรรมโดยสร้างสถานการณ์ นักวิจัยทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ นิยมใช้วิธีนี้ เพราะสามารถทำให้เกิดเหตุการณ์ที่เร้าให้ผู้ถูกวัดแสดงพฤติกรรมทางจริยธรรมการสร้างสถานการณ์ที่สมจริง และเฝ้าสังเกตโดยผู้ถูกวัดไม่รู้ตัวจะทำให้ทราบพฤติกรรมทางจริยธรรมได้เป็นอย่างดี
- ไม่ว่าจะใช้เทคนิควิธีใดก็ตาม สิ่งที่คุณต้องวัดต้องการก็คือพฤติกรรมอันแท้จริงที่แสดงถึงคุณภาพทางจริยธรรมของผู้แสดงพฤติกรรมนั้น
- จากที่กล่าวมาทั้งหมดอาจสรุปเครื่องมือหรือเทคนิควัดจริยธรรมกับคุณลักษณะทางจริยธรรมได้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงเทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมลักษณะต่าง ๆ

คุณลักษณะทางจริยธรรม	เทคนิคหรือเครื่องมือวัด
1. ลักษณะด้านความรู้ความคิด	1. ข้อสอบ หรือแบบทดสอบ 2. การซัก - ถาม หรือสัมภาษณ์ 3. สถานการณ์หรืองานแก้ปัญหา
2. ลักษณะด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	1. แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ 2. การสัมภาษณ์โดยใช้สถานการณ์ 3. ให้ทำงานแก้ปัญหาที่เป็นสถานการณ์
3. ลักษณะด้านความรู้สึก	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. แบบสำรวจ 3. แบบสอบถาม 4. การสัมภาษณ์ 5. สเกลวัดเจตคติ
4. ลักษณะด้านพฤติกรรม	1. การสังเกต 2. ใช้สถานการณ์ยั่ว 3. ตรวจสอบผลงาน 4. รายงานพฤติกรรมตนเอง แบบสำรวจ

ซึ่งจากตารางจะเห็นว่า จริยธรรมในแต่ละลักษณะวัดได้หลายวิธีและบางลักษณะก็อาจใช้วิธีเดียวกันหรือคล้ายกับลักษณะอื่นได้ ในแต่ละลักษณะไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดดีที่สุด การจะเลือกใช้เครื่องมือชนิดใด ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความพร้อมและความเหมาะสมในขณะนั้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) ได้ประมาณผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น ได้มีผู้พบว่าความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทาง จริยธรรมขั้นรากฐานของสังคมนั้น เด็กจะทราบอย่างครบถ้วน ตั้งแต่อายุน้อย มีผู้พบตั้งแต่ ค.ศ. 1981 ว่าเด็กชาวอังกฤษมีความรู้ทางจริยธรรม ตั้งแต่เข้าเรียนชั้นเกรดหนึ่ง ส่วนการศึกษาความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคลที่มีอายุมากกว่านี้ ก็ได้ช่วยให้เข้าใจในด้านนี้มากขึ้น แม้ว่าความรู้เชิงจริยธรรมจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอยู่บ้างก็ตาม

ฮอว์รอก (กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์. 2533 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Horrok. 1977 : 20 - 21) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. กำหนดสถานที่ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมส์ต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกทีมวิพากษ์ ความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ในระดับสูงกว่าบุคคลอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์แบบมานอวา (MANOVA) ปรากฏว่ากลุ่มผู้ฝึกสอนที่อยู่ระดับต่ำ มีความแตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางและกลุ่มที่อยู่ในระดับสูงอย่างสิ้นเชิง (ในเรื่องของปฏิกิริยารุนแรงที่เกิดขึ้นเฉพาะของนักกีฬาฟุตบอล) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับต่ำ พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีการแสดงความหยาบคาย มีการต่อสู้ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน หรือแกล้งทำเป็นบาดเจ็บ โปรเวอร์ (Brower. 1993 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างเป็น

นักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย จำนวน 141 คน และได้ใช้แบบทดสอบวัด เรส ดีฟาย นิ่ง อีสทูล์ เทส (Rest's Defining Issues Test (DIT)) คะแนนรวมที่ได้จากการจัดในกลุ่มต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาพิจารณาทางจริยธรรมจากคะแนนรวม การศึกษานี้ถูกออกแบบมาเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักกีฬาบาสเกตบอล ชาย - หญิง นักว่ายน้ำชาย - หญิง และผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาจากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ (ระดับ 1) และมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก (ระดับ 3) และประเภทของกีฬา การศึกษานี้เป็นการเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มต่าง ๆ ตามตัวแปรของเพศ ผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน ขนาดของมหาวิทยาลัย (ระดับ 1 หรือระดับ 3) การศึกษาตามค่าของพารามิเตอร์ของนักกีฬาและประเภทของกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภททีม และกีฬาวว่ายน้ำซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภทบุคคล การศึกษาพบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬากับผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬา พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษาคั้งนี้ ส่วนนักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยระดับกลาง มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ส่วนการเปรียบเทียบของกลุ่มนักกีฬาวว่ายน้ำตามขนาดของสถาบันพบว่าไม่มีความแตกต่างและพบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนต่ำกว่านักกีฬาวว่ายน้ำ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก งานวิจัยนี้ยังคงสนับสนุนในเรื่อง การตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิง มีความคล้ายคลึงกัน การศึกษานี้มีความแตกต่างของนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก

สโตล และเบลเลอร์ (Stoll and Beller. 1993 : 24 - 28) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีสอนระยะยาว (Longitudinal Teaching Methodology) และบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้ และพฤติกรรมทางจริยธรรม งานวิจัยนี้ได้นำเสนอในการประชุมของสมาพันธ์สุศึกษา พลศึกษาและสันติภาพ และการเดินร่ำ (วอชิงตัน ดี ซี 24 - 28 มีนาคม 1993) ผู้วิจัยได้เล็งเห็นว่าการศึกษาด้านจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในโรงเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ค่านิยมที่ดีได้อย่างรวดเร็วจากโรงเรียน จากงานวิจัยจำนวนมาก ผู้วิจัยพบว่าการแข่งขันกีฬานำมาซึ่งการเอาชนะ ทำให้นักเรียนมีจริยธรรมลดลง ความมีน้ำใจนักกีฬาลดลง ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดวิธีการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนจะสามารถช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทางด้านจริยธรรมขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะให้ โดยวิธีการสอนมีพื้นฐานจากทฤษฎีของเพียร์เจ (Piaget) และโคเบอร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการสอบผ่านไป 3 ปี นักเรียนมีความกลัวลดลง มีความเห็นใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนในชั้นดีขึ้น ผลการเรียนดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า ผลการจัดวิธี

การสอนและการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน มีความจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และจริยธรรมได้

การวิจัยในประเทศไทย

สุเชษฐ์ มาห์หมัด (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูง และผู้ที่ได้เห็นตัวแบบเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการโกงมากที่สุด ส่วนระดับจริยธรรมของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถใช้ทำนายพฤติกรรมการโกงของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ก็ยังมีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องชี้บอกว่า ถ้ามีตัวแบบที่ดีแล้ว ผู้ที่จะรับรู้และเลียนแบบมากที่สุด คือ ผู้ที่มีระดับจริยธรรมสูง ส่วนผู้ที่มีระดับจริยธรรมต่ำนั้นมีการเลียนแบบน้อยกว่า และจะเลียนแบบผู้กระทำดีก็ต่อเมื่อตัวแบบนั้นมีลักษณะจูงใจให้น่าเลียนแบบมากเป็นพิเศษเท่านั้น

มารุต คำชะอม (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา ป.กศ.สูง ปีที่ 1 มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำกว่านักศึกษา ค.บ. ปีที่ 2 นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลาเพศชายและเพศหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และระดับจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคต

สมเชื้อ วงศ์ปาลามานนท์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค่านิยม จริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการศึกษาครู ที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์เลือกค่านิยมจริยธรรมทั้ง 16 ประเภทไม่แตกต่างกัน โดยได้เลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขยันหมั่นเพียรในหน้าที่การงานเป็นอันดับ 2 และ 3 ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายพบว่า อาจารย์เลือกมุ่งอิสรภาพเสรีภาพแห่งตนและสังคม เลือกรับการเก็บออมและประหยัดเป็นอันดับรองสุดท้าย
2. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง ต่างก็เลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกศึกษาสถานศึกษาที่ปฏิบัติการอยู่ก็พบว่า อาจารย์แต่ละแห่งเลือกค่านิยมจริยธรรมแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน เท่านั้นที่เลือกค่านิยมทางจริยธรรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาเลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่าความสำคัญที่นักศึกษาจัดไว้สูงสุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาก็เป็นด้านความ เมตตากรุณาเพื่อเพื่อน และความกตัญญูต่อบุคคล เป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายที่ นักศึกษาเลือกคือ ยึดมั่นในคำสอนของศาสนา และการปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของ สังคมเป็นรองอันดับสุดท้าย

4. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาตามเพศ สถานศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าแต่ละกลุ่มต่างก็เลือกค่านิยมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. อาจารย์และนักศึกษาเมื่อนำมาศึกษารวมกันพบว่าเลือกค่านิยมใกล้เคียงกันมาก โดยเลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเป็นอันดับที่ 2 และ ความขยันหมั่นเพียรในหน้าที่การงานเป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายนั้น เลือกด้านอิสรภาพเสรีภาพแห่งตนและสังคม และยึดมั่นหลักความยุติธรรมตามวิถีประชาธิปไตย

6. ผลการศึกษาโดยจำแนกตามตัวแปรต้น ปรากฏดังนี้

6.1 อาจารย์และนักศึกษาเลือกจัดอันดับค่านิยมจริยธรรมแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 อาจารย์และนักศึกษาเมื่อจำแนกศึกษาตามเพศชายและเพศหญิง ต่างก็ เลือกค่านิยมทางจริยธรรมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

6.3 อาจารย์และนักศึกษาที่นับถือศาสนาต่างกันนั้น เลือกค่านิยมจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้านพบว่า อันดับที่ 1 นั้น กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธเลือกเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนค่านิยมด้านอื่นไม่แตกต่างกันมากนัก

6.4 เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดา ประกอบอาชีพต่างกัน คือ รับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม และอาชีพประเภทอื่น ๆ ก็พบว่าแต่ละกลุ่มเลือกค่านิยมแต่ละ ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.5 อาจารย์ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขต เทศบาลเลือกค่านิยมไม่แตกต่างกัน

พงษ์พันธ์ สุนทรลิต (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรม จริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับขั้นการทำตามคำมั่นสัญญา (ขั้นที่ 5) พบว่า นักศึกษานหญิงมี พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมสูงกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะด้านกามสังวร พฤติกรรม ตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่าชั้นปีที่ 1 และพฤติกรรมทั้ง 4 แห่งในภาคใต้

แตกต่างกัน คณะณณเจเลียของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัย เรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดยะลา และพบว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมทุกด้าน และเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาชุมพร มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรกับจังหวัดตรัง และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่กับจังหวัดตรังนั้นไม่แตกต่างกัน

โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนเขตการศึกษา 7 พบว่าครูพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริง ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูทดแทน ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความมั่งคั่ง ความยุติธรรม ความอดทน และความเมตตา กรุณา สูงกว่าระดับปานกลาง ครูพลศึกษากับกลุ่มครูวิทยาศาสตร์ และครูสังคมมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริง แตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูทดแทน ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความมั่งคั่ง ความอดทนและความเมตตา กรุณา ส่วนที่ไม่แตกต่างกันมี 3 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคีและความยุติธรรม พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของครู พลศึกษาด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล และความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยน้อยกว่าครูวิทยาศาสตร์ และยังมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูทดแทน ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยและความอดทนน้อยกว่าครูสังคมศึกษา

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง และศึกษาเปรียบเทียบระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2529 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 120 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน หลังทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยหาค่า ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์

วินัย ณรงค์ฤทธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์มีทัศนคติเชิงนิมิตต่ออาชีพรับราชการ อาชีพรับจ้าง และอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติเชิงนิมิตมากต่ออาชีพรับราชการ และทัศนคติเชิงนิมิตต่ออาชีพรับจ้างกับอาชีพอิสระ

2. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์ และระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติต่อแต่ละอาชีพไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเดียวกัน มีทัศนคติต่ออาชีพรับจ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทัศนคติต่ออาชีพรับราชการกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระไม่แตกต่างกัน

จงรักษ์ เขียวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬา เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และหลังการฝึกอบรมเพิ่มสูงขึ้น ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกและหลังการฝึกไม่แตกต่างกัน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูงและถ้าแยกตามระดับชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาปีที่ 2 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง

ดนัย จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา

จังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง พบว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษานหญิงอยู่ในระดับสูง ถ้าแยกเป็นชั้นปี นักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เป็นนักกีฬา มีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้นด้านความเสียสละและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ชาญชัย อินทรประวัติ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีความเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตที่มีภูมิลำเนาทั้งในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับปานกลาง
5. นิสิตที่ภูมิลำเนาหลังการเลี้ยงดูทั้งแบบสมัยใหม่ และแบบอนุรักษ์นิยม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
6. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ .05
7. เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษา ปรากฏว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

8. นิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

9. นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่แบบอนุรักษ์นิยมและแบบสมัยใหม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

จะเห็นว่าจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ เพราะจริยธรรมจะช่วยในการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ แนวทางที่จะพัฒนาทางจริยธรรมนั้นจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย และประสานสัมพันธ์กันอย่างดีทั้งระบบ และกลไกอื่น ๆ ในชุมชน สังคม และประเทศ จะต้องเอื้ออำนวยที่จะพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล โดยใช้กีฬาเป็นสื่อก็จะเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทางจริยธรรม

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน (ตามเพศ ระดับการศึกษา)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ได้แก่
วิทยาลัยเทคนิค วิทยาเขต 1 วิทยาลัยเทคนิค วิทยาเขต 2 วิทยาลัยประมง วิทยาลัยเกษตรกรรม
เพศชาย จำนวน 220 คน เพศหญิง จำนวน 220 คน รวมจำนวน 440 คน จากนักศึกษาที่เล่น
กีฬาและไม่เล่นกีฬาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่ง
มีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้า
ที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ ซึ่งจะสะท้อนความคิดเห็นของผู้ตอบออกมา (ประทุมสุข อาชวอำรุง
และคนอื่น ๆ. 2519 : 384) ในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 1 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกจะแสดงถึงระดับ
จริยธรรมขั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจริยธรรมให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ตัวเลือกขั้นที่ 1	เทียบได้กับ 1	คะแนน
ตัวเลือกขั้นที่ 2	เทียบได้กับ 2	คะแนน
ตัวเลือกขั้นที่ 3	เทียบได้กับ 3	คะแนน
ตัวเลือกขั้นที่ 4	เทียบได้กับ 4	คะแนน
ตัวเลือกขั้นที่ 5	เทียบได้กับ 5	คะแนน
ตัวเลือกขั้นที่ 6	เทียบได้กับ 6	คะแนน

ในที่นี้ใช้แบบทดสอบของนางสาวห่มเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 4 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาเขต 1 วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาเขต 2 วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร และวิทยาลัยประมงชุมพร ซึ่งมี นักศึกษากำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อขอความร่วมมือกรอกแบบสอบถาม จำนวน 440 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย
2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอบคุณไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั้ง 4 แห่ง

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละด้านทางจริยธรรม
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา แต่ละคู่ของตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความแตกต่าง
ปวช	แทน	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ปวส	แทน	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ด้าน แยกตามประสบการณ์ด้านกีฬา

เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวนความถี่											
	เล่นกีฬา						ไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	92	119	268	161	179	269	72	78	181	76	135	130
2. ความมีวินัย	125	103	166	124	243	327	92	72	78	101	138	191
3. ความซื่อสัตย์	93	159	72	148	154	462	74	89	50	96	129	234
4. ความสามัคคี	99	22	216	13	165	301	59	22	114	23	116	170
5. ความอดทน	332	97	140	208	193	118	206	49	83	124	139	71
6. ความยุติธรรม	68	182	197	105	283	253	40	132	120	61	181	138
รวม	809	682	1,059	759	1,217	1,730	543	442	626	481	838	934

จากตาราง 3 แสดงว่าค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร รวมทุกด้าน ของนักศึกษาที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้านของนักศึกษาที่ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทั้ง 6 ด้าน แยกตามประสบการณ์ด้านกีฬา โดยใช้ (t-test Independent)

ลำดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	ประสบการณ์				t
	เล่นกีฬา		ไม่เล่นกีฬา		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรับผิดชอบ	11.23	2.54	10.62	2.40	2.42*
2. ความมีระเบียบวินัย	16.82	3.13	16.55	3.06	0.79
3. ความซื่อสัตย์	21.27	4.11	21.42	4.40	-0.25
4. ความสามัคคี	12.42	3.03	12.61	2.91	-0.637
5. ความอดทน	12.42	3.10	12.85	3.03	-1.31
6. ความยุติธรรม	15.92	3.28	15.79	3.09	0.40

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , $t = 2.05$

จากตาราง 4 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร เล่นกีฬา กับไม่เล่นกีฬา ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เล่นกีฬา ส่วนคุณอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตาราง 5 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ด้าน แยกตามเพศชายและเพศหญิง

เหตุผลเชิงจริยธรรม		จำนวนความถี่											
		เล่นกีฬา						ไม่เล่นกีฬา					
		ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
เพศชาย	1. ความรับผิดชอบ	48	62	148	90	101	151	35	27	82	44	41	51
	2. ความมีวินัย	69	60	99	61	130	181	41	44	33	33	50	79
	3. ความซื่อสัตย์	47	97	36	75	84	261	36	38	25	33	51	97
	4. ความสามัคคี	52	12	118	5	87	176	22	10	41	14	50	73
	5. ความอดสาหะ	181	55	88	111	107	58	81	23	32	59	63	22
	6. ความยุติธรรม	41	93	106	66	146	148	17	56	45	34	74	54
รวม		438	379	595	408	655	975	232	198	258	217	329	376
เหตุผลเชิงจริยธรรม		เล่นกีฬา						ไม่เล่นกีฬา					
		ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
เพศหญิง	1. ความรับผิดชอบ	44	57	120	71	78	118	37	51	99	32	94	79
	2. ความมีวินัย	56	43	67	63	113	146	51	28	45	68	88	112
	3. ความซื่อสัตย์	46	62	36	73	70	201	38	51	25	63	78	137
	4. ความสามัคคี	47	10	98	8	78	125	37	12	73	9	66	97
	5. ความอดสาหะ	151	42	52	97	86	60	125	26	51	65	76	49
	6. ความยุติธรรม	27	89	91	39	137	105	23	76	75	27	107	84
รวม		371	303	464	351	562	755	311	244	368	264	509	558

จากตาราง 5 แสดงว่าค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร รวมทุกด้าน ของเพศชาย ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้านของเพศหญิง ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผล
เชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร
แยกตามเพศ โดยใช้ (t-test Independent)

เพศ	ลำดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เล่นกีฬา		ไม่เล่นกีฬา		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ชาย	1. ความรับผิดชอบ	11.60	2.36	10.47	2.66	-2.73*
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.81	2.87	15.47	3.53	-2.50*
	3. ความซื่อสัตย์	21.51	3.61	20.51	4.93	-1.80
	4. ความสามัคคี	12.72	2.71	12.61	3.09	-0.24
	5. ความอดทน	12.17	3.16	13.00	3.05	1.64
	6. ความยุติธรรม	16.01	3.11	15.45	3.36	-1.05
หญิง	1. ความรับผิดชอบ	11.04	2.32	10.72	2.25	-1.139
	2. ความมีระเบียบวินัย	17.05	3.30	17.25	2.52	0.05
	3. ความซื่อสัตย์	21.26	4.66	22.00	3.97	1.44
	4. ความสามัคคี	12.80	3.05	12.63	2.81	-0.46
	5. ความอดทน	12.80	2.98	12.80	3.04	0.00
	6. ความยุติธรรม	16.01	3.33	15.99	2.87	-0.06

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , t = 2.05

จากตาราง 6 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ของเพศชาย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบ แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่
ไม่เล่นกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 และเหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนัก
ศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ของเพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตาราง 7 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกตามระดับการศึกษา

เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวนความถี่											
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ											
	เล่นกีฬา						ไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	16	9	30	23	15	19	10	26	46	20	27	47
2. ความมีวินัย	17	19	11	14	25	26	20	14	22	21	49	50
3. ความซื่อสัตย์	19	12	8	11	19	43	13	31	13	24	22	73
4. ความสามัคคี	12	3	14	6	19	30	15	5	33	2	29	48
5. ความอดทน	33	7	11	23	27	11	68	15	19	23	32	19
6. ความยุติธรรม	8	20	18	17	24	25	13	32	30	19	43	39
รวม	105	70	92	94	129	154	139	123	163	109	202	276
เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง											
	เล่นกีฬา											
	เล่นกีฬา						ไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	19	18	52	21	26	32	27	25	53	12	67	32
2. ความมีวินัย	24	25	22	19	25	53	31	14	23	47	39	62
3. ด้านความซื่อสัตย์	17	26	17	22	32	54	25	20	12	39	56	64
4. ความสามัคคี	10	7	27	8	31	43	22	7	40	7	37	49
5. ความอดทน	48	16	21	36	36	11	57	11	32	42	44	30
6. ความยุติธรรม	9	36	27	17	50	29	10	44	45	8	64	45
รวม	127	128	166	123	200	222	172	121	205	155	307	282

จากตาราง 7 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร รวมทุกด้าน ของระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 ชั้นที่ 3 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4 และค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 1 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4 ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 5 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 6 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1
ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผล

เชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร
ทั้ง 6 ด้าน แยกตามระดับการศึกษา โดยใช้ (t - test Independent)

ระดับ การศึกษา	ลำดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เล่นกีฬา		ไม่เล่นกีฬา		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปวช.	1. ความรับผิดชอบ	11.50	2.49	10.56	2.47	2.52*
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.67	2.81	16.65	2.83	0.02
	3. ความซื่อสัตย์	21.62	3.61	21.73	4.47	-0.17
	4. ความสามัคคี	12.62	2.80	12.80	3.00	-0.43
	5. ความอดทน	12.03	3.28	12.74	3.25	-1.302
	6. ความยุติธรรม	15.90	3.17	15.69	2.81	0.43
ปวส.	1. ความรับผิดชอบ	11.06	2.52	10.67	2.38	-1.09
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.57	3.14	16.46	3.29	-0.22
	3. ความซื่อสัตย์	21.02	4.17	21.14	4.39	0.19
	4. ความสามัคคี	12.00	3.20	12.47	2.84	1.04
	5. ความอดทน	12.26	3.31	13.00	2.85	1.62
	6. ความยุติธรรม	15.61	3.17	15.85	3.29	0.55

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , t = 2.05

จากตาราง 8 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านความมีระเบียบ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05
โดยนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา และค่าเฉลี่ย
เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ทุกด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

ตาราง 9 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัด
กรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ทุกด้านทั้ง 6 ด้าน แยกตามระดับการศึกษาและเพศ

เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวนความถี่											
	ปวช.ชาย เล่นกีฬา						ปวช.ชายไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	28	30	78	46	57	89	16	9	30	23	15	19
2. ความมีวินัย	34	30	58	28	75	103	17	19	11	14	25	26
3. ความซื่อสัตย์	23	53	15	43	54	140	19	12	8	11	19	43
4. ความสามัคคี	26	10	67	3	45	95	12	3	14	6	19	30
5. ความอดทน	97	37	54	51	58	31	33	7	11	23	27	11
6. ความยุติธรรม	24	48	63	39	73	81	8	20	18	17	24	25
รวม	232	208	335	210	362	539	105	70	92	94	129	154
เหตุผลเชิงจริยธรรม	ปวช.หญิงเล่นกีฬา						ปวช.หญิงไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	21	29	70	42	43	59	10	26	46	20	27	47
2. ความมีวินัย	36	31	39	31	48	79	20	14	22	21	49	50
3. ความซื่อสัตย์	26	42	20	33	33	110	13	31	13	24	22	73
4. ความสามัคคี	27	2	53	3	38	75	15	5	33	2	29	48
5. ความอดทน	78	19	32	54	45	36	68	15	19	23	32	19
6. ความยุติธรรม	16	44	44	24	72	64	13	32	30	19	43	39
รวม	204	167	258	187	279	423	139	123	163	109	202	276
เหตุผลเชิงจริยธรรม	ปวส.ชาย เล่นกีฬา						ปวส.ชายไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	20	32	70	44	44	62	19	18	52	21	26	32
2. ความมีวินัย	35	30	41	33	55	78	24	25	22	19	25	53
3. ความซื่อสัตย์	24	44	21	32	30	121	17	26	17	22	32	54
4. ความสามัคคี	26	2	51	2	42	81	10	7	27	8	31	43
5. ความอดทน	84	18	34	60	49	27	48	16	21	36	36	11
6. ความยุติธรรม	17	45	43	27	73	67	9	36	27	17	50	29
รวม	206	171	260	198	293	436	127	128	166	123	200	222

ตาราง 9 (ต่อ)

เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวนความถี่											
	ปวส.หญิง เล่นกีฬา						ปวส.หญิงไม่เล่นกีฬา					
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่5	ชั้นที่6
1. ความรับผิดชอบ	23	28	50	29	35	59	27	25	53	12	67	32
2. ความมีวินัย	20	12	28	32	65	67	31	14	23	47	39	62
3. ความซื่อสัตย์	20	20	16	40	37	91	25	20	12	39	56	64
4. ความสามัคคี	20	8	45	5	40	50	22	7	40	7	37	49
5. ความอดทน	73	23	20	43	41	24	57	11	32	42	44	30
6. ความยุติธรรม	11	45	47	15	65	41	10	44	45	8	64	45
รวม	167	136	206	164	283	332	172	121	205	155	307	282

จากตาราง 9 แสดงว่าค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร รวมทุกด้านของระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชายที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 ชั้นที่ 3 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และรวมทุกด้านของระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิง ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4

และเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศชาย ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และที่ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 1 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4 และรวมทุกด้าน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศหญิง ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และที่ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 5 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 6 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผล
เชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร
แยกตามระดับการศึกษาและเพศ โดยใช้ (t-test Independent)

ระดับ การศึกษา	เพศ	ลำดับเหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เล่นกีฬา		ไม่เล่นกีฬา		t
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ปวช.	ชาย	1. ความรับผิดชอบ	11.32	2.07	10.25	2.75	-1.87
		2. ความมีระเบียบวินัย	17.39	2.51	15.57	3.45	-2.15*
		3. ความซื่อสัตย์	22.03	3.15	20.82	4.75	-1.28
		4. ความสามัคคี	12.60	2.64	13.03	3.54	0.59
		5. ความอดทน	11.92	3.14	13.21	2.96	1.80
		6. ความยุติธรรม	16.89	2.14	15.60	3.04	-1.69
	หญิง	1. ความรับผิดชอบ	11.01	2.45	10.72	2.32	-0.74
		2. ความมีระเบียบวินัย	16.79	3.78	17.22	2.28	0.68
		3. ความซื่อสัตย์	20.62	5.13	22.20	4.29	2.17*
		4. ความสามัคคี	12.81	3.17	12.68	2.71	-0.25
		5. ความอดทน	13.12	2.64	12.50	3.39	-1.21
		6. ความยุติธรรม	15.77	3.36	15.74	2.49	-0.06
ปวส.	ชาย	1. ความรับผิดชอบ	10.92	2.65	10.61	2.62	-0.56
		2. ความมีระเบียบวินัย	16.88	2.78	15.40	3.62	-1.96
		3. ความซื่อสัตย์	20.97	3.37	20.30	5.10	-0.67
		4. ความสามัคคี	11.57	3.35	12.33	2.76	1.09
		5. ความอดทน	12.14	3.02	12.85	3.13	1.08
		6. ความยุติธรรม	15.50	3.12	15.35	3.37	-0.21
	หญิง	1. ความรับผิดชอบ	10.81	2.24	10.72	2.20	-0.24
		2. ความมีระเบียบวินัย	17.07	2.53	17.29	2.76	0.52
		3. ความซื่อสัตย์	21.59	4.44	21.76	3.66	0.27
		4. ความสามัคคี	12.59	2.91	12.59	2.93	0.00
		5. ความอดทน	12.40	3.24	13.11	2.63	1.13
		6. ความยุติธรรม	15.88	2.94	16.24	3.21	0.64

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , $t = 2.05$

จากตาราง 10 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชาย ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 และเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิง ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิงที่ไม่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศชาย ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา และไม่เล่นกีฬา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาเขต 1 วิทยาลัยเทคนิค วิทยาเขต 2 วิทยาลัยประมง วิทยาลัยเกษตรกรรม เพศชาย จำนวน 220 คน เพศหญิง จำนวน 220 คน รวมจำนวน 440 คน จากนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ ซึ่งจะสะท้อนความคิดเห็นของผู้ตอบออกมา (ประชุมสุข อาชวอำรุง และคนอื่น ๆ. 2519 : 384) ในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 1 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกจะแสดงถึงระดับจริยธรรมขั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจริยธรรมให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ตัวเลือกชั้นที่ 1	เทียบได้กับ 1	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 2	เทียบได้กับ 2	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 3	เทียบได้กับ 3	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 4	เทียบได้กับ 4	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 5	เทียบได้กับ 5	คะแนน
ตัวเลือกชั้นที่ 6	เทียบได้กับ 6	คะแนน

ในที่นี้ใช้แบบทดสอบของนางสาวทุ่มเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสถานการณืต่าง ๆ ในแต่ละด้านทางจริยธรรม
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา แต่ละคู่ของตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา กับ ไม่เล่นกีฬา ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

7. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร รวมทุกด้านระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชายที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 ชั้นที่ 3 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และเพศหญิงที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 2 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4

ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศชาย ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 1 และน้อยที่สุดชั้นที่ 4 เพศหญิง ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 ไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 5 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 6 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2

8. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชาย ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เพศหญิง ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงที่ไม่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศชาย ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา เพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้านตามความถี่ ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร โดยแยกตามประสบการณ์ นักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และยังพบว่าความถี่สูงสุด ต่ำสุดในแต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา โดยนักศึกษาที่เล่นกีฬามีค่าความถี่สูงสุดมากกว่าที่ไม่เล่นกีฬาทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม 6 ขั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 : 73 – 85) ได้เขียนไว้ว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ อายุ 2 – 10 ปี มีขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2 ขั้นคือ ชั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ และชั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล 2. ระดับตามกฎเกณฑ์ อายุ 10–16ปี มีขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2 ขั้นคือ ชั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ และชั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม และ 3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ อายุ 16 ปีขึ้นไป มีขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2 ขั้นคือ ชั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา และชั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล ซึ่งนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

จังหวัดชุมพร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีช่วงอายุ 16 - 20 ปี ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความถี่ในชั้นที่ 6 มากที่สุด อยู่ในระดับเหนือกฎเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีระดับการให้ เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับ จริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์

2. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร แยกตามประสบการณ์ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา พบว่า นักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่ เล่นกีฬามีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่เล่นกีฬาสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 เพราะว่าการกีฬาเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่จัดระเบียบทางสังคมได้ มีองค์ประกอบในทาง คุณธรรมและ จริยธรรม เช่น ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ ความอดทน และความยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับจริยธรรมเหนือ กฎเกณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของโคลเบอร์ก (Kohlberg.1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้ เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกัน

3. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้านตามความถี่ โดยแยกตามเพศและ ระดับการศึกษา ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร โดย มีค่าความถี่ในชั้นที่ 6 ของเพศชาย เพศหญิง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูง ในการเลือกเล่นกีฬามากกว่าไม่เล่นกีฬา ทุกชั้น และยังพบว่าความถี่สูงสุด ต่ำสุดในแต่ ละชั้นของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาเพศชาย เพศหญิง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เล่นกีฬาสูงกว่า นักศึกษาเพศชาย เพศหญิง ประกาศนียบัตร วิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ไม่เล่นกีฬา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพัฒนาการทาง จริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976 : 73 – 85) ผลการวิจัยพบว่าความถี่ในชั้นที่ 6 มากที่สุด อยู่ในระดับเหนือกฎเกณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีระดับการให้เหตุผล

เชิงจริยธรรมอยู่ในระดับ จริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์และ กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาชาย และนักศึกษานหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง

4. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร โดยแยกตามเพศที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาพบว่า นักศึกษาเพศชายที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬามีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชายที่เล่นกีฬาสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา เพราะกีฬามีองค์ประกอบในทางคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ ความวิริยะอุตสาหะ และความยุติธรรม จะเห็นได้ว่กีฬาส่งเสริมปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมที่ดีได้ ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษา เพศหญิงที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ พบว่า นักศึกษานหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

5. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา โดยแยกตามระดับการศึกษาพบว่า ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านความมีระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา และค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษา เพศหญิงที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความ

เอื้อเพื่อแผ้วถางของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ พบว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

6. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา โดยแยกตามระดับการศึกษาและเพศ พบว่า ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชาย ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 และเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิง ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศหญิงที่ไม่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 อาจเพราะว่านักศึกษาเพศหญิงที่ไม่เล่นกีฬาซึ่งได้ตอบแบบสอบถามนั้นมีช่วงอายุระหว่าง 16 – 21 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทูมเวลา ดวงประเสริฐ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา พบว่า นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงทุกระดับให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกคือเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกันคือความไม่แตกต่าง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ โบรเวอร์ (Brower, 1993 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษาคั้งนี้และงานวิจัยนี้ยังสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายเพศหญิงมีความคล้ายคลึงกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษากฎกติกาจริยธรรม เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาในระดับนี้ต่อไป

2. ควรศึกษาพฤติกรรมจริยธรรม เปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาในระดับนี้ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. จัดสำเนา.

กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำน่านักกีฬา. ปรินิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. จัดสำเนา.

ก่อ สวัสดิพานิชย์. "จริยธรรมในสังคมไทย," รายงานสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2512.

โกศล มีคุณ. การวิจัยเชิงทดลองฝึกอบรมการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและทักษะในการ

สวมบทบาทของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. จัดสำเนา.

จงรักษ์ เขียวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อ

บูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531, จัดสำเนา.

จรินทร์ ธานีรัตน์. วิชาการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2513.

ชาญชัย อินทรประวัติ. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิต

คณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535.

ดนัย จารุประสิทธิ์. การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่ม

วิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. จัดสำเนา.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520, จัดสำเนา.

_____. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจุบัน. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ :

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520,

จัดสำเนา.

* ทุ้มเวลา ดวงประเสริฐ. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540, จัดสำเนา.

- น้อย พงษ์สนิท. จริยศาสตร์ ปรัชญาว่าด้วยจริยธรรม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์สวนปรง, 2520.
- ประชุมสุข อาทวอำรุง และคนอื่น ๆ. การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- พงษ์พันธ์ สุนทรสถิต. เกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. จัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. "การสร้างจริยธรรมให้แก่นักเรียนไทย," แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. เอกสารการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520.
- โพธิ์ทอง จินออ่อนน้อย. พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2529. จัดสำเนา.
- ฟอง เกิดแก้ว. วิชาการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2513.
- มารุต คำขำอม. ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. จัดสำเนา.
- วินัย ณรงค์ฤทธิ์. เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. จัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. "การเล่นกีฬาเพื่ออุดมคติของการกีฬา," วารสารศึกษา พลศึกษาและสุนทนาการ. ฉบับที่ 1 - 4 : 35 ; มกราคม - ตุลาคม 2520.
- สมเชื้อ วงศ์ปาลามานนท์. การศึกษาค่านิยมจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการศึกษาครูที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมลายู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526. จัดสำเนา.
- สาโรช บัวศรี. "จริยธรรมในสังคมไทย," รายงานสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.
- สืบสาย บุญวิบุต. "จิตวิทยาการกีฬา," เอกสารประกอบคำบรรยาย. วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี, 2526.

สุเชษฐ์ มาเหม็ม. อิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2519. อัดสำเนา.

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. .

สรุปรายงานการประชุมเรื่องการพัฒนาจริยธรรมกีฬา. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมกีฬา
แห่งประเทศไทย, 2526.

อำนาย ทะพิงค์แก และชยันต์ วรธนะภูติ. “ ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยในทัศนคติของ

นักศึกษา,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ . การศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัย

พลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. อ่างทอง : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2529.
อัดสำเนา.

Brower, Susan M. “ An Assessment of The Moral Reasoning Pattern of Selected

Collegiate Athletes,” Dissertation Abstracts International. 53(07) : 2261 – A ;
January, 1993.

Kohlberg, Lawrence. “Sex Difference in Morality,” Sex Role Development. New York :

Social Science Research Council, 1964.

_____. “ Moral Stage and Moralization : The Cognitive Development

Approach,” Moral Development and Behavior. By Thomas Lickona.

New York : Holt Rinchart and Wiston, 1976.

Stoll, Sharon – Kay and Jenifer M. Beller. “ The Effect of a Longitudinal Teaching

Methodology and Classroom Environment on Both Cognitive and Behavioral,”

American Alliance For Health, Physical Education, Recreation and Dance.

Washington D.C. : 24 – 28 ; March, 1993.

Piaget, Jean, The Psychology of Intelligence. London : Roufledge & Legan Paul,

1951. n.d.

ภาคผนวก

แบบทดสอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบทดสอบ
 คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสถานภาพของนักศึกษา

1. อายุ ปี
2. เพศ ☐ ชาย
☐ หญิง
3. ระดับการศึกษา
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
4. สถานศึกษา
5. ประสบการณ์ด้านกีฬา
☐ เล่นกีฬาเฉพาะในคาบเรียน
☐ เล่นกีฬานอกเหนือจากคาบการเรียน

ตอนที่ 2 คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

คำแนะนำในการตอบ

ก. คำถามนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ ของบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกกระทำอย่างหนึ่งให้ท่านอ่านซ้ำ ๆ และคิดถึงเหตุผลถ้าท่านเป็นบุคคลเหล่านั้น ท่านกระทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด

ข. เมื่อท่านได้เหตุผลแล้วจึงอ่านตัวเลือกที่มีให้ 6 ตัวเลือก สำหรับแต่ละเรื่องตัวเลือกใดตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดไว้ล่วงหน้ามากที่สุดก็ให้ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าตัวเลือกนั้น

ค. ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ง. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

1. อาจารย์มาลีได้มอบหมายให้กนกกรกับเพื่อน ๆ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยทำอุปกรณ์การสอนเพื่อส่งเข้าประกวด เมื่อถึงกำหนดทำงาน ปรากฏว่าเพื่อน ๆ ไม่มาตามที่ได้นัดกันไว้ กนกกรจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา ถ้าท่านเป็นกนกกร ท่านมีเหตุผลอย่างไร จึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว
 - ก. ต้องการคะแนนจากผลงานที่ท่านทำสำเร็จ
 - ข. งานใดที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
 - ค. กลัวอาจารย์จะตัดคะแนนถ้าทำงานไม่สำเร็จตามกำหนด
 - ง. อาจารย์และเพื่อน ๆ จะได้ยกย่องว่าเป็นคนที่ไว้ใจได้ในเรื่องการทำงาน
 - จ. ได้สัญญากับอาจารย์ไว้ว่าจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ก็ตาม
 - ฉ. หากทุกคนมุงมั่นกระทำความหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สังคมย่อมเจริญก้าวหน้า
2. ครูณิมีโครงการจะไปทัศนศึกษากับเพื่อร่วมชั้นในวันหยุดสัปดาห์หน้า และต้องการเงิน 200 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ขณะที่ครูณิเดินซื้อผักกับข้าวอยู่ในตลาด บังเอิญครูณิเห็นชายคนหนึ่งทำเงิน 150 บาท ตกจากกระเป๋าของเขาโดยไม่รู้สึกตัว ครูณิจึงเดินเข้าไปเก็บเงินนั้นแล้วนำตามไปคืนให้ หากท่านเป็นครูณิท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
 - ก. เพื่อนอื่นเก็บของได้เขาคืนเจ้าของเสมอ
 - ข. หากเอาเงินของเขาไป จะทำให้เขาเดือดร้อน
 - ค. เป็นหน้าที่ของพลเมืองดี เก็บของได้ควรคืนเจ้าของ
 - ง. การเอาของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
 - จ. หากมีคนอื่นเห็นเรากลับเงินแล้วบอกเจ้าของเราจะถูกทำร้าย
 - ฉ. หากนำเงินไปคืน เขาจะต้องเห็นว่าเราเป็นเด็กคืออาจให้เงินบ้าง
3. ชุพาและเพื่อน ๆ ลงจากรถเมล์ป้ายตรงข้ามประตูโรงเรียน ห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อน ๆ ของชุพาดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถเมล์ ส่วนชุพาดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นชุพา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
 - ก. กลัวตำรวจจับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร
 - ข. อยากให้ผู้พบเห็นชมว่านักเรียนที่ปฏิบัติตามกฎจราจร
 - ค. ต้องการทำให้ถูกต้องเพื่อบุคคลอื่นจะได้ยึดเป็นแบบอย่าง
 - ง. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ถนนทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎที่สังคมกำหนดไว้
 - จ. ความสะดวกของคนส่วนใหญ่ย่อมสำคัญกว่าความสะดวกของคนเพียงคนเดียว
 - ฉ. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากข้ามถนนตามความสะดวกของคนฝ่ายเดียว

4. อาลีต้องการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก ถึงแม้จะไม่ถูกคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน แต่ก็พยายามฝึกซ้อมอย่างหนัก ไม่ยอมเลิกด้วยความตั้งใจ หากทำเป็นอาลี ทำไมท่านจึงไม่เลิกกับการฝึกซ้อมกีฬาบาสเกตบอล
 - ก. หากเลิกฝึกซ้อมพอจะลงโทษ และกลัวเพื่อนดูถูกกว่าไม่มีฝีมือ
 - ข. เมื่อฝึกฝนมากขึ้น คงได้รับชัยชนะในการคัดเลือกครั้งต่อไป
 - ค. จะเป็นนักกีฬาที่ดีได้ต้องขยันฝึกซ้อมเป็นประจำ
 - ง. ต้องขยันฝึกซ้อมเพื่อจะได้เก่งกว่านักกีฬาคนอื่น ๆ
 - จ. ตั้งใจไว้ว่าถึงไม่ได้ในคราวนี้ก็ต้องพยายามฝึกซ้อมไปเรื่อย ๆ
 - ฉ. จะประสบความสำเร็จได้ต้องพยายามเสียก่อน
5. สมถวิลเป็นกรรมการตรวจสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งจาก การตรวจสอบพบว่า สมศรีผู้เป็นน้องของตนได้คะแนนน้อยกว่ากำหนด 2 คะแนน และกำหนดสอบได้เป็นลำดับสุดท้ายของวิชาคณิตศาสตร์ ถ้าหากสมถวิลเพิ่มคะแนนให้สมศรี 3 คะแนน ในข้อสอบข้อใดบางข้อ สมศรีก็จะเป็นผู้ที่สอบได้ แต่สมถวิลก็ไม่เพิ่มคะแนนให้สมศรี ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
 - ก. หากถูกจับได้ต้องถูกลงโทษทางวินัย
 - ข. กรรมการตรวจสอบคะแนนคงชมเชยว่าเป็นผู้มีความเที่ยงตรงและยุติธรรม
 - ค. เพื่อนอาจารย์และนักศึกษาต่างก็พอใจคนที่มีความยุติธรรม
 - ง. กรรมการตรวจสอบต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ โดยจึงหลักความเที่ยงตรง
 - จ. ความเป็นธรรมในสังคมควรรักษาไว้เหนือสิ่งอื่นใด
 - ฉ. ละอายใจตนเองถ้าหาก ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เข้าสอบทุกคน
6. นิยาเดินผ่านสวนสาธารณะเห็นโสภณและเพื่อน ๆ กำลังเก็บดอกไม้กันโดยไม่สนใจป้ายประกาศ “ห้ามเก็บดอกไม้” ที่ปักอยู่ นิยาอยากได้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอาจารย์แต่ก็ไม่ยอมเก็บดอกไม้ กลับตัดสินใจไปซื้อที่ตลาด หากท่านเป็นนิยา ทำไมท่านจึงทำเช่นนี้
 - ก. ไม่กล้าเก็บดอกไม้เพราะกลัวถูกตำรวจจับไปปรับ
 - ข. ซื้อดอกไม้แปลก ๆ อาจารย์จะได้ชอบมากกว่าคนอื่น ๆ
 - ค. ผู้ดูแลเขียนป้ายเตือนไว้แล้ว ไม่ควรฝ่าฝืน
 - ง. การเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะเป็นการกระทำที่น่าตำหนิ
 - จ. หากทุกคนเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะต่อไปจะไม่มีดอกไม้ให้ผู้อื่น
 - ฉ. รู้สึกละอายใจที่หาของส่วนรวมเสียหาย

7. ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4 คูณ 100 เมตร แต่ละทีมต้องวิ่งต่อ ๆ กัน คนละ 100 เมตร ในทีมของบุปผา บุปผาต้องการวิ่งเป็นคนสุดท้ายเพื่อจะได้เป็นคนวิ่งเข้าเส้นชัย และได้เป็นตัวแทนขึ้นเป็นรับรางวัล แต่เพื่อน ๆ อีก 3 คน เห็นว่าบุปผาควรวิ่งเป็นคนแรกเพราะสตาร์ทได้เร็วกว่า บุปผาจึงยอมทำตาม ความคิดของเพื่อน ถ้าท่านเป็นบุปผา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
- ไม่ยอมทะเลาะกับเพื่อน ๆ เคี้ยวเพื่อน ๆ จะรังแก
 - ถึงไม่ได้ขึ้นเป็นคนแรก แต่ถ้าชนะก็ได้รางวัลเช่นกัน
 - ทำตามหน้าที่โดยทำตามความคิดเห็นส่วนรวม
 - เพื่อน ๆ จะได้ลงความเห็นว่าเป็นคนดี ให้ความร่วมมือกับเพื่อน
 - ควรมีเหตุผล ไม่ควรคำนึงถึงความพอใจส่วนตัว ควรคำนึงถึงความคิดเห็นส่วนรวม
 - ความสามัคคีและการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันยอมนำความสำเร็จมาสู่ส่วนรวม
8. ในการสอบวัดผลประจำภาคเรียนที่ 1 / 2539 วิไลทำข้อสอบวิชาคณิตศาสตร์ 101 ไม่ได้ รุ่งฤดี เพื่อนร่วมชั้นมีความสงสาร จึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่วิไลไม่ยอมรับและพยายามทำด้วยตนเอง ถ้าท่านเป็นวิไล ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของรุ่งฤดี
- ถ้าอาจารย์ผู้กำกับสอบเห็นคงถูกลงโทษฐานทุจริตในการสอบ
 - ถึงทำข้อสอบไม่ได้แต่ยังมีความซื่อสัตย์
 - เพื่อนคนอื่น ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยตนเองทั้งสิ้น
 - ต้องการปฏิบัติตามระเบียบ
 - การลอกคำตอบของผู้อื่นเป็นการเสียดสีศรีหาคความภาคภูมิใจในตนเอง
 - รู้สึกอายแก่ใจถ้าหากได้คะแนนมาจากการลอกของผู้อื่นโดยมิใช่ความสามารถของตน
9. ในการวิ่งแข่งขัน 100 เมตร ครูสันติเป็นกรรมการให้สัญญาณ ปรากฏว่าปรียาพร ซึ่งเป็นศิษย์ของครูสันติออกสตาร์ทก่อนสัญญาณเล็กน้อย ถ้าปล่อยให้วิ่งต่อไปก็จะเป็นการได้เปรียบนักกีฬาคนอื่น ๆ และมีโอกาสชนะเลิศ แต่ครูสันติผู้เป็นกรรมการได้ให้เริ่มสตาร์ทใหม่ ถ้าท่านเป็นครูสันติ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- เกรงถูกตำหนิจากประธานกรรมการตัดสิน
 - นักกีฬาทั้งหลายจะได้ชมว่าเป็นกรรมการที่ดี
 - เกรงว่าจะเสียคะแนนในการคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินยอดเยี่ยม
 - กรรมการจะต้องยึดถือปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด
 - เพราะเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องให้ความยุติธรรมแก่นักกีฬาทุกคน
 - ความเป็นธรรมเป็นสิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในสังคม ทั้งนี้เพื่อความสุขของมวลมนุษย

10. ปีพามาขับรถชนหญิงคนหนึ่งศีรษะฟาดพื้นสลบในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ถ้าหากเธอขับรถหนีไปก็คงไม่มีใครรู้เห็น แต่ปีพามากลับหยุดรถ พาหญิงคนนั้นไปส่งโรงพยาบาลและแจ้งให้ตำรวจทราบว่าคุณเป็นผู้ขับรถชนหญิงหญิงนั้น ถ้าท่านเป็นปีพมา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. การช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุจะได้รับการลดหย่อนโทษ
 - ข. เพื่อให้ผู้บาดเจ็บ ดำรง และแพทย์ที่โรงพยาบาลชื่นชมว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง
 - ค. ถ้ามีผู้รู้เห็นแจ้งตำรวจ ถูกจับภายหลังก็จะมีโทษหนักขึ้น
 - ง. สังคมต้องการให้ผู้กระทำผิดจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
 - จ. จะต้องยอมรับผิดในฐานะที่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหญิงคนนั้นแม้จะไม่เจตนา
 - ฉ. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากหลบหนีโดยไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตน
11. ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 24 มีข้อห้ามมิให้นักกีฬาดื่มยาบำรุงบางชนิดเช่น ลิโพวิตันดี ยูพินเป็นนักวิ่งลมกรดจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะต้องลงแข่งขันระยะทาง 100 เมตร นักกีฬาที่เข้าดีจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนของยูพินต้องการให้ยูพินชนะ จึงได้แอบส่งลิโพวิตันดีให้ก่อนลงสนาม ถ้าท่านเป็นยูพินทำมีเหตุผลอย่างไร จึงไม่ยอมดื่มยาบำรุงในครั้งนี้
- ก. ถ้ากรรมการจับได้ว่าดื่มยาบำรุงก็อาจถูกปรับให้แพ้
 - ข. ต้องการให้เพื่อน ๆ ของตนยกย่องว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา
 - ค. ใคร ๆ ก็ยกย่องนักกีฬาที่ปฏิบัติตามกติกา
 - ง. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อตกลงย่อมนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคม
 - จ. นักกีฬาที่ดีต้องยึดมั่นและไม่ละเมิดกติกา
 - ฉ. แม้จะชนะเลิศได้เหรียญทอง แต่ถ้าได้มาโดยการกระทำผิดกติกา เหรียญนั้นย่อมหาค่ามิได้
12. พรุ่งนี้เป็นวันไหว้ครู นักเรียนแต่ละห้องช่วยกันจัดพานดอกไม้เพื่อใช้ในพิธีไหว้ครูในขณะที่เพื่อน ๆ กำลังช่วยกันจัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน นภาพรต้องรีบกลับบ้านทุกวัน เพราะมีหน้าที่ช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้องตอนเย็น แต่วันนี้ไม่รีบกลับบ้านอย่างเช่นทุกวัน และช่วยเพื่อน ๆ จัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ถ้าท่านเป็นนภาพร ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. กลัวเพื่อนฟ้องครู จะถูกตีถ้ารีบกลับบ้าน
 - ข. จะได้คุยกับเพื่อน ๆ และได้มีโอกาสอวดฝีมือการจัดพานดอกไม้ด้วย
 - ค. เพื่อน ๆ จะได้เห็นว่าเรามีน้ำใจ เสียสละ และให้ความร่วมมือ
 - ง. นักเรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในงานของส่วนรวม
 - จ. ให้ความร่วมมือต่องานส่วนรวมจะทำให้เกิดความสำเร็จ
 - ฉ. งานไหว้ครูปีหนึ่งมีครั้งเดียวและเป็นโอกาสที่นักเรียนจะได้แสดงความกตัญญูต่อครูและให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ

13. วันหนึ่งองค์การนิสิต จัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยและได้เชิญนิสิตมาร่วมงานโดยพร้อมเพรียงกัน
ปรากฏว่าวันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ แต่สุภาซึ่งเป็นนิสิตปี 4 ก็มาร่วม พัฒนาตลอดวัน ถ้าท่านเป็นสุภา
ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย
- ก. กลัวเพื่อน ๆ ไม่ให้เข้ากลุ่ม หากใครทราบว่าเราไม่มาร่วมกิจกรรม
 - ข. นิสิตที่ศิษย์ได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัย
 - ค. เพื่อน ๆ ที่เรียนปี 4 ต่างก็มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยกัน
 - ง. งานพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของนิสิตทุกคน
 - จ. นิสิตต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคในการทำงาน เพื่อแสดงออกซึ่งความพร้อมเพรียง
 - ฉ. ข้าพเจ้าถือคติว่า “มหาวิทยาลัยจะสะอาดเพราะเราช่วย มหาวิทยาลัยจะสวย เพราะเราช่วย
กันพัฒนา
14. ในการสอบครั้งหนึ่ง อาจารย์พิมพ์ภา ได้ตกลงกับนักศึกษาว่าในการสอบครั้งนี้จะปล่อยให้นัก
ศึกษาทำข้อสอบถามลำพัง โดยอาจารย์ให้เกียรติไม่ควบคุม แต่จะให้นักศึกษาควบคุมตัวเอง
กัญญาทำข้อสอบข้อหนึ่งไม่ได้ แต่ก็ไม่ยอมเปิดตำราหรือถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ถ้าท่านเป็นกัญญ
นา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ฉวยโอกาสลอกหรือถามเพื่อน
- ก. อาจารย์อาจลงโทษให้สอบตกถ้าทราบว่ายทุจริต
 - ข. ต้องการให้เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ในทุกโอกาส
 - ค. ต้องควบคุมตนเองตามที่ตกลงไว้กับอาจารย์ก่อนสอบ
 - ง. เพื่อน ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเองด้วยกันทั้งสิ้น
 - จ. ยึดหลักว่าผู้เข้าสอบต้องสอบข้อสอบโดยใช้ความรู้ ความสามารถของตนเองเท่านั้น
15. ในการเข้าแถวซื้ออาหารในโรงอาหารของโรงเรียน นักเรียนได้เข้าคิวเป็นแถวยาว คมคายซึ่งยืนอยู่
ด้านหัวแถวได้เรียกให้นักเรียนแทรกเข้าข้างตน แต่นักเรียนไม่ยอมแทรกและให้เดินต่อท้าย
แถว ถ้าท่านเป็นนักเรียน ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. กลัวเพื่อน ๆ ที่อยู่ในแถวจะตำหนิ
 - ข. ต้องการให้คนอื่น ๆ ที่อยู่ในแถวยกย่องว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม
 - ค. เพื่อน ๆ ที่เดินมาพร้อมกันต่างก็เดินไปต่อท้ายแถวทุกคน
 - ง. การเข้าคิวเป็นวิธีการที่คืออย่างหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
 - จ. จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยยึดหลักมาก่อนได้ก่อน มาทีหลังได้ทีหลัง
 - ฉ. การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังเป็นมารยาททางสังคมที่ทุกคนพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

16. อรนุชชักชวนเพื่อนบ้านร่วมกันสร้างที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เธอต้องการให้ชาวบ้านทุกคนได้อ่านหนังสือ แต่หนังสือมีน้อยไม่พอจำนวนคนที่ต้องการ ออรนุชจึงออกเรียไรเงินชาวบ้านครอบครัวละ 1 บาท ทุกวัน นำมาจัดซื้อหนังสือ บางครอบครัวก็บอกว่าเธอ บางครอบครัวก็ให้เงินแก่เธอ แต่เธอยังคงหาเงินจัดซื้อหนังสืออยู่เสมอ หากท่านเป็นอรนุช ท่านทำเช่นนั้นเพราะอะไร
- ชาวบ้านซึ่งช่วยสร้างที่อ่านหนังสือหมู่บ้านจะโกรธและทုปตี
 - เพื่อจะได้เป็นที่รักใคร่ชอบพของคนในหมู่บ้าน
 - เพราะตระหนักว่าเมื่อสร้างเสร็จจะเกิดประโยชน์ต่อคนส่วนมาก
 - เป็นหน้าที่ของคนทุกคนในหมู่บ้านที่ต้องช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านของตน
 - อยากให้คนอื่นรู้หนังสือ เพราะตนเคยลำบากเนื่องจากไม่รู้หนังสือมาก่อน
 - คุณค่าของความสำเร็จอยู่ที่ความอดทนและพยายาม
17. ในการประชุมนักเรียนครั้งหนึ่ง ธิดาแลเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุม ทำให้อยู่ห่างจากสายตาอาจารย์ ธิดาและเพื่อน ๆ จึงเอาหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่านและนำขนมมาแอบกินด้วย มีมาริษาคนเดียวที่อยู่ในกลุ่ม พยายามฟังอาจารย์พูด และไม่ยอมกินขนมที่เพื่อน ๆ ส่งให้ หากท่านเป็นมาริษาทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
- เพราะอาจารย์เห็นเข้าจะถูกตำหนิและลงโทษให้อับอายเพื่อนฝูง
 - นักเรียนที่ดีในสายตาสาวอื่น ต้องมีมารยาทในการเข้าประชุม
 - เป็นการก่อความเดือดร้อนแก่คนส่วนใหญ่
 - เป็นการเสียมารยาทที่ทำผิดระเบียบในห้องประชุม
 - เพราะการกระทำผิดระเบียบไม่เคยได้ผลดี
 - รู้สึกไม่สบายใจที่มีส่วนทำให้ที่ประชุมไม่สงบเรียบร้อย
18. การประกวดความสะอาดของค่ายพักแรมยุวกาชาด ทุกค่ายต้องได้รับคำชมจากผู้บังคับบัญชา ยกเว้นค่ายของมานี มานีจึงเรียกประชุมสมาชิกในค่ายเพื่อหาสาเหตุและปรับปรุงการทำงาน พบว่าค่ายสกปรกมาก เพราะสมาชิกทั้งของไม่เป็นที่และเกียวกัการทำงานทุกคนตกลงจัดเวรรักษาความสะอาด หากท่านเป็นมานี ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
- หากไม่ปรับปรุงจะถูกลงโทษอับอายกลุ่มอื่น ๆ
 - ต้องการได้รับคำชมเชยเหมือนกลุ่มอื่น ๆ
 - จะได้คำชมเชยทัดเทียมเหมือนกลุ่มอื่น ๆ
 - การรับผิดชอบร่วมกันแสดงถึงความสามัคคี
 - เป็นกฎของยุวกาชาดต้องตื่นตัวอยู่เสมอและรับผิดชอบร่วมกัน
 - การเป็นยุวกาชาดต้องประชุมหารือกันในการทำงานและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

19. วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจค่อนข้างยาก นักเรียนส่วนมากจึงไม่ชอบเรียน มักจะขาดเรียนเสมอ มยุรีเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่น ๆ และมักทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยถูก แต่มยุรีก็เข้าเรียนทุกครั้ง และทำการบ้านด้วยตนเองทุกข้อ หากท่านเป็นมยุรีทำไมท่านจึงไม่หนีเรียนตามเพื่อน
- เพราะกลัวว่าอาจารย์จะตัดคะแนน และทำให้ผลการเรียนแย่ลงไปอีก
 - เพราะไม่อยากสอบตกวิชานี้
 - ที่แนะนำให้เข้าเรียนและทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง
 - การเรียนคณิตศาสตร์ได้ควรเรียนทุกครั้งและทำการบ้านเองเสมอ
 - คนทุกคนควรจะพยายามฝึกฝนตนเองจะนำมาซึ่งความสำเร็จ
 - หากพบความยากลำบากแล้วไม่ลองใช้ความพยายามน่าละอาย
20. อริยาเห็นบังอรขำกว้างก้นหิน ไปถูกอ่างเลี้ยงปลาในห้องวิทยาศาสตร์แตก เมื่อครูสุชาติถามหาตัวผู้กระทำผิดก็ไม่มีใครยอมรับ ครูสุชาติจึงบอกว่าจะทำโทษนักเรียนทุกคน อริยาจึงตัดสินใจบอกครูว่าบังอรเป็นผู้ทำอ่างเลี้ยงปลาแตก ถ้าท่านเป็นอริยา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่บอกความจริงแก่ครูสุชาติ
- กลัวจะถูกลงโทษโดยที่ตนมิได้กระทำความผิด
 - เพื่อน คนอื่น ๆ คงรักตนมากขึ้นเพราะช่วยไม่ให้ต้องถูกลงโทษ
 - คิดว่าเพื่อน ๆ ที่มีได้ทำความผิดคงต้องให้คนบอกความจริงแก่ครู
 - ผู้ใดทำผิดผู้นั้นก็ควรถูกลงโทษ
 - ได้บอกครูตามความเป็นจริง ไม่ได้ใส่ร้ายบังอรและไม่ต้องการให้คนบริสุทธิ์ต้องได้รับโทษ
 - เป็นการไม่ยุติธรรมที่จะปล่อยให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษ
21. สุจิตรากำลังทำการฝีมือ ครูกำหนดว่าต้องทำให้เสร็จในเวลา 2 ชั่วโมง และเมื่อเหลือเวลาอีกครั้ง ชั่วโมง เพื่อน ๆ ต่างทำเสร็จและออกไปพักรับประทานอาหารกันเกือบหมดแล้ว แต่สุจิตรายังไม่เสร็จ เพ็ญพรซึ่งเป็นเพื่อนรักกับสุจิตรา และทำการฝีมือเก่ง ได้รับอาสาจะช่วยทำให้ ขณะนั้นครูไม่อยู่ในห้อง แต่สุจิตราไม่ให้เพ็ญพรทำให้ และทำด้วยตนเองจนเสร็จ ถ้าท่านเป็นสุจิตราท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ถ้าครูทราบจะถูกตัดคะแนน
 - ครูและเพื่อน ๆ จะได้เห็นว่าเป็นนักเรียนที่มีความอดสาหัส
 - ถึงแม้จะเสร็จช้า แต่ก็ภูมิใจที่ทำด้วยฝีมือของตนเอง ไม่ทำให้เพื่อนเดือดร้อน
 - นักเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบ ต้องทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง
 - การทำงานเป็นการฝึกหัดให้มีความอดสาหัสพยายาม จึงควรทำด้วยตนเอง
 - การทำงานฝีมือด้วยตนเองจะช่วยให้ทำเป็นและทำได้ในครั้งต่อไป

22. น้องของกานดา มีเรื่องชกต่อยกับเด็กข้างบ้าน และกานดาทราบว่าน้องของตนเป็นฝ่ายก่อเรื่อง เมื่อเพื่อนบ้านมาฟ้องกานดาได้ไต่สวนและลงโทษน้องของตน ถ้าท่านเป็นกานดาท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. เกรงเพื่อนบ้านโกรธและลอบทำร้ายน้องชายของตน
 - ข. ต้องการให้เพื่อนบ้านเห็นว่าตนไม่เข้าข้างคนผิด
 - ค. พ่อแม่ญาติพี่น้องเห็นว่าควรลงโทษเด็กเถร
 - ง. การเข้าข้างน้องของตนเองซึ่งเป็นฝ่ายผิดเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
 - จ. ได้พิจารณาหลักฐานหลายอย่าง ปรากฏว่าน้องของตนเป็นผู้ผิดจริงจึงลงโทษ
 - ฉ. การกระทำความผิดเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จะได้เป็นบทเรียนในครั้งต่อไป
23. นิตยาเป็นอาจารย์สอนอยู่ในวิทยาลัยครูแห่งหนึ่ง มีหน้าที่ต้องเตรียมการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ค็นหนึ่งเธอไปช่วยงานศพบาติจนดึกเหน็ดเหนื่อยเนื้อหาวิชาที่จะสอนในวันรุ่งขึ้นค่อนข้างยาก ถ้าไม่ได้เตรียมการสอนล่วงหน้าการเรียนการสอนก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นเธอจึงได้เตรียมการสอนก่อนเข้านอน ถ้าท่านเป็นนิตยา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. กลัวว่าจะตอบคำถามของนักศึกษาไม่ได้
 - ข. เพื่อให้ให้นักศึกษาชมว่าสอนเก่ง
 - ค. เพราะเพื่อนอาจารย์ในภาควิชาเตรียมการสอนกันทุกคน
 - ง. ยึดหลักการที่ว่าครูควรเตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง
 - จ. เพื่อสอนนักศึกษาให้เป็นครูที่มีสมรรถภาพเป็นกำลังของชาติ
 - ฉ. เพราะตระหนักว่าตนเองอดนอนคนเดียว ดีกว่านักศึกษาจำนวนมากได้รับความรู้ไม่เต็มที่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายไพศาล เกษแก้ว
เกิดวันที่	8 ตุลาคม พ.ศ. 2503
สถานที่เกิด	บ้านเขาล้าน ตำบลด่านสวี อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	357/43 ถนนประชาอุทิศ ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
หน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคชุมพร ถนนพิศิษฐพยาบาล ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2519	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวีวิทยา
พ.ศ.2521	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนศรีวิทยา
พ.ศ.2523	ปศ.สูง พลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร
พ.ศ.2525	กศ.บ. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ.2543	กศ.ม. พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร

บทคัดย่อ
ของ
ไพศาล เกษแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2543

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา เป็นชาย 220 คน และหญิง 220 คน รวมทั้งสิ้น 440 คน โดยใช้การสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) ซึ่งเป็นแบบทดสอบ ของนางสาวท่มเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรของการเล่นกีฬากับไม่เล่นกีฬาและเพศ โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา รวมทุกด้าน ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ที่เล่นกีฬา กับ ไม่เล่นกีฬา ด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าที่ไม่เล่นกีฬา ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05
3. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้าน ของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร เพศชาย ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 เพศหญิง ที่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2 และไม่เล่นกีฬา ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 1 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 2
4. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ของเพศชาย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าไม่เล่นกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 และเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬาของเพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

8. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดชุมพร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพศชาย ด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายที่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เพศหญิง ด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงที่ไม่เล่นกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพศชาย

ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่เล่นกีฬาและไม่เล่นกีฬา
เพศหญิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 ทุกด้าน

MORAL RESONING OF STUDENT FOR PLAYING SPORTS AND NON – PLAYING
SPORTS OF VOCATIONAL EDUCATION DEPARTMENT IN CHUMPON PROVINCE

๑3

AN ABSTRACT
BY
PAISAL KETKEAW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
At Srinakharinwirot University
March 2000

This study was intended to find the ethics of moral reasoning of student at playing sports and non – playing sports vocational education department in Chumpon. He subjects were 220 males and 220 females by simple random sampling.

The constructed questionnaire was used to find their ethical reasoning by the projective technique.

The result were as follows:

1. For playing sports students, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 1 4 and 2 respectively. For non playing sports students, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 1 4 and 2 respectively.

2. For responsibility, there were significant differences between playing sports students and non- playing sports students, at the .05 level with those of playing sports students over the non- playing sports students.

3. For male playing sports students, the highest frequency of the total ethical reasoning was level 6 and level 3 1 4 and 2. For male non- playing sports students, frequency of the total ethical reasoning was level 6 and level 5 3 1 4 and 2.

For female playing sports students, the highest frequency of the total ethical reasoning was level 6 and level 5 3 1 4 and 2. For female non- playing sports students, frequency of the total ethical reasoning was level 6 and level 5 3 1 4 and 2.

4. For responsibility and regulations, there were significant differences between male playing sports students and non- playing sports students, at the .05 level with those of playing sports students over the non- playing sports students. For female there were no significant difference.

5. For playing sports students certificated student, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 1 4 3 and 2 respectively. For non- playing sports students, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 1 2 and 4 respectively.

For playing sports students high certificated student, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 2 1 and 4 respectively. For non- playing

sports students, the highest frequency of ethical reasoning was level 5 and 6 3 1 and 2 respectively

6. For regulations, there were significant differences between playing sports students certificated students and non- playing sports students certificated at the .05 level with those of playing sports students over the non- playing sports students. For high certificated students there were no significant differences

7. For playing sports students certificated male, the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 1 4 and 2 respectively. For non- playing sports students certificated male , the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 1 4 3 and 2 respectively.

For playing sports students female was level 6 and 5 3 1 4 and 2 respectively

For non- playing sports students female was level 6 and 5 3 1 2 and 2 respectively

For both playing sports students high certificate and non- playing sports students high certificate , the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 1 4 and 2 respectively. For playing sports students female , the highest frequency of ethical reasoning was level 6 and 5 3 2 1 and 4 respectively. For non- playing sports students female , the highest frequency of ethical reasoning was level 5 and 6 3 1 4 and 2 respectively.

8. For regulations, there were significant differences between playing sports students certificated and non- playing sports students certificated, at the .05 level with those of athletes over the non- playing sports students. For honesty, female non- playing sports students over the playing sports students. For high certificated male students, there were no significant differences